THE TAMIL NADU POLICE JOURNAL

(Issued under the authority of the Inspector-General of Police, Madras)

Vol. XXI **July — September 1970** **No. 3**

Editor

R. KALIYAPPAN, B.A.

Assistant Editors

D. RADHAKRISHNAN

M. S. SRINIVASA RAO

T. V. MUTHAYYAN

THE TAMIL NADU POLICE JOURNAL

CONTENTS

S. No.			Page No.
	General Police Subjects:		
1.	Presentation of the Chief Minister's Medals at Coimbatore		... 173
2.	Student Unrest – Part–III ...	*S. M. Diaz,* I.P.S., *and S. M. Pancrace*	... 182
3.	The Case of Gift Goods ...	*V. L. Parthasarathy*	... 190
4.	The Treasury Fraud Case ...	*do.*	... 195
5.	Theft of Motor Vehicles ...	*M. Durai Singh Francis*	... 201
6.	We have been covered by law irrespective of Justice ...	*Dewan K. S. Puri, Patiala*	... 203
	Technical Subjects:		
7.	Modern trends in investigation of crime ...	*Prof. K. P. Venkateshamurthy, Dharwar*	... 207
8.	Investigation and Detection of Crimes by Scientific Methods ...	*M. Ganapathy*	... 214
	News and Views from Districts:		
9.	Epilogue ...	*S. M. Pancrace*	... 216
10.	Tamil Nadu Police Aquatic Meet 1970—Results ...	*P. Durai,* I.P.S.	... 218
11.	Crime Statement		.. 220
	Tamil Section		
12.	கருத்துக் கோர்வை ...	*N. Ramasami*	... 221
13	தீ ...	*V. Ramanathan*	... 223

CHIEF MINISTER'S MEDAL PARADE - 1970

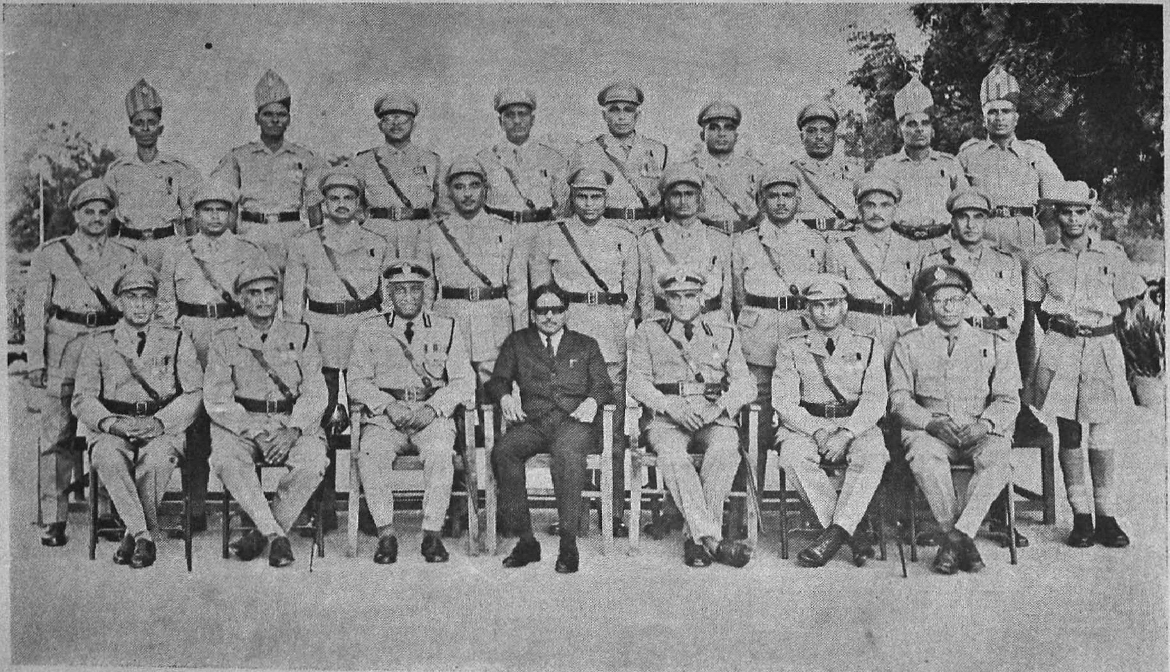

Sitting : Thiru G. Narayana Vastad, D S.P. Thiru K. Narayanasamy, D.S.P **Thiru R. M. Mahadevan, I.P., I.G.P., Madras, Thiru M. Karunanidhi,** Hon'ble *Chief Minister of Tamilnadu* Thiru K. Radhakrishnan, I.P.S., D.I G., W./R., Coimbatore Thiru M. Velusami, Asst. Commandant, M. S P. Thiru M. S Subramaniam, Divisional Fire Officer.

Standing Ist Row: Thiru S. Ganesan, S. I Thiru A Ramasamy, Inspr. Thiru R. Govindarajulu, Inspr. Thiru T. Natarajan, Inspr. Thiru D. Thassiah, Inspr. Thiru V. S. Kandasamy, Inspr. Thiru P. Muthiah, Inspr Thiru K. K Chenthamarakshan, Inspr Thiru R H. Taylor, Inspr. Thiru R. Chellaiah, P. C. 890 of S. A. P. IV Bn. Avadi.

Standing IInd Row Thiru M. D. Subramaniam, P. C. 1046 of Chingleput East Dt. Thiru R Manickanaidu, H. C 16, Directorate of V & A. C Madras. Thiru P. Meenakshisundaram, Inspr. Thiru S Natarajan, Inspr Thiru P. J. Manuel, Reserve Inspector. Thiru M. M Somasundaram, S. I. Thiru C. Ranganathan, Jamedar, S.A.P. I Bn. Avadi. *H. C. 1309* R Karuppiah, Ramnad Dt. Thiru K. Velayudham, P.C. 545 The Nilgiris Dt.

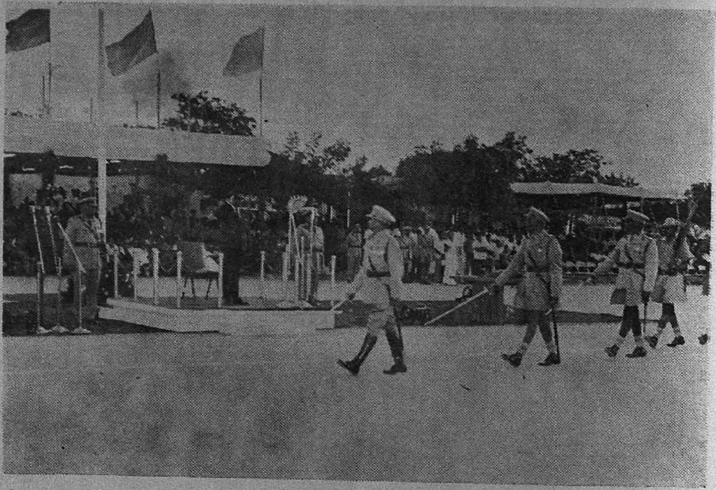

March past

Chief Minister inspecting men on parade

P. C. 1083 Chelliah, SAP. IV Bn. Avadi receiving the Chief Minister's Police Medal for gallantry. P. C. Chelliah lost his left leg while engaging Mizo rebels in battle. He is now managing with an artificial leg.

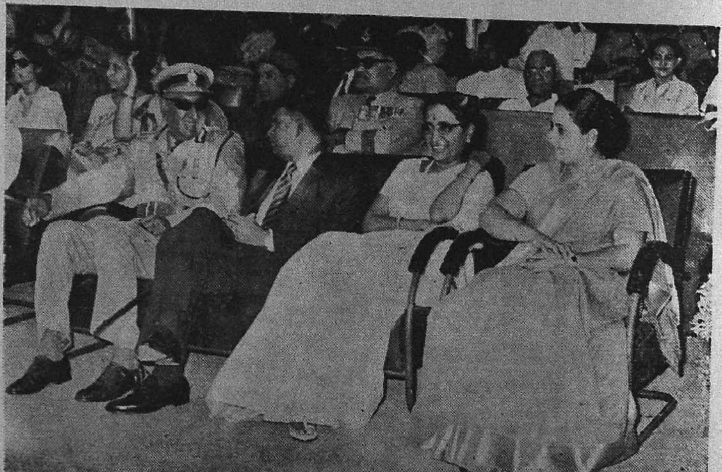

The Inspr.-Genl. of Police with guests

Presentation of the Chief Minister's Medals — at Coimbatore on 15—9—1970.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் ஆற்றிய உரை :

அன்பார்ந்த மாநில காவல்துறை தலைமை அதிகாரி அவர்களே, காவல்துறை அதிகாரிகளே, காவல்துறை நண்பர்களே, பெரியோர்களே, தாய்மார்களே, தோழர்களே.

இன்று இந்தப் பரந்த மைதானத்தில் இது வரை நடைபெற்று முடிந்த பரிசளிப்பு விழா எதற்காக நடைபெற்றது என்பது பற்றியும், எந்த நாளில் இது நடைபெறுகிறது என்பது பற்றியும் நம்முடைய மாநில தலைமை காவல்துறை தலைவரவர்கள் இங்கே விளக்கமாக எடுத்துச்சொல்லி இருக்கின்றார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்த பிறகு, முதலமைச்சர் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்தில் காவல்துறையினருக்கு அவர்களுடைய சிறப்புப் பணிகளைப் பாராட்டிடவும், அவர்களுடைய வீரச்செயல்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவும், இப்படிப்பட்ட பாராட்டுகளின் மூலம் காவல்துறையினருக்கும் நண்பர்கள் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெறத்தக்க அளவில் புதிய நிலை உருவாகக வேண்டுமென்றும் திட்டமிட்டு இந்தப் பரிசளிப்பு விழாவை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். எந்த நாளிலே இந்த விழாவை வைத்துக் கொள்ளுவதென்றும், இந்தப் பரிசளிப்பிற்கு என்ன பெயரிடுவது என்றும் விவாதித்த நேரத்தில், இந்தப் பரிசுகளுக்கு "முதலமைச்சர் பதக்கம்" என்ற பெயர் இடலாமென்ற கருத்தினையும், இதை வழங்கும் விழாவை ஆண்டுதோறும் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளிலே வழங்கிட வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் நான் தெரிவித்தேன். என்னுடைய கருத்தினை ஏற்ற கருத்தெனக் கொண்டு, சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் இந்தப் பரிசளிப்பு விழாக்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு நடைபெற்றிருக்கின்றன. இங்கே பரிசு பெற்றவர்கள் எல்லோருடைய பட்டியலையும், அவர்கள் என்னென்ன பணிகளை ஆற்றினார்கள் என்ற சிறப்புக்களையும் காவல்துறையின் மாநிலத்தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு பலருக்கு வீரப் பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன. பலருக்கு சிறப்புப் பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன.

சென்ற ஆண்டு, சேலம் மாநகரத்தில் இந்தப் பரிசளிப்பு விழா நடைபெற்ற பொழுது, வீரப் பதக்கத்தை வாங்குவதற்காக, சிறையில் இருந்து வந்தவர்கள, விதவைக் கோலத்தில் ஒரு பெணமணி ஆவார் கள். அவருக்கு எப்படி வீரப்பதக்கம் அளிககப்பட்டது எனறு நீங்கள் கேட்கக்கூடும். அவருடைய கணவன் ஏதோ கொடியவனைப் பிடிப்பதற்காக அவன் பின்னுல் ஓட, அவன் வீட்டிற்குள ஒளிந திருந்த நேரத்தில வீட்டுக்குள நுழைந்து அவனைக் கைது செய்கிற நேரத்தில் அந்தக் காவல் துறை நண்பர் உள்ளேயே கொலை செய்யப் பட்டு விட்டார் வெளியில் உள்ளவர்கள் தடுத்தும் கேளாமல் எப்படி யும் அவனைப் பிடித்தே தீருவது என்ற அந்த நம்பிக்கையோடு அவர் உறுதியோடு சென்று, அந்தக் கயவனைப் பிடித்து மற்றவர்களிடத் தில ஒப்படைத்து விட்டு தன உயிரை நீத்தார். அப்படிப்பட்ட உயரிய குணமும், உறுதியான, உத்தமத்தொண்டுள்ளமும படைத்த அந்தக் காவல துறை நணபருடைய இலலத்தரசியார் கன்னிப் பெண் கோலத் தில் வந்து அந்த வீரப்பதககத்தைப் பெற்ற காட்சி இனறைககும் என்னுடைய மனக்கண முனனுல் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

இன்றைக்கும் வீரப் பதக்கங்களைச் சிலர் பெறறிருக்கிருர்கள். மிக முக்கியமாக, ஆந்திரத்தில் நக்சலைட் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர் கள ஆநதிரத்தில் தங்களுடைய காரியங்கள சிலவற்றை, சதியாலோ சனைகளைச செய்ய முடியாமல் தமிழ் நாட்டில் கோடம்பாக்கம புறத் தில ஒரு வீட்டில் இரகசியமாகக கூடி, ஆந்திரத்தைச்சேர்ந்த சில முக்கியமான புரட்சியாளர் சதியாலோசனைத் திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள் என்பதைக் கேளவிப்பட்டு அவாகளைப் பிடித் துக் கொடுகக மிகுந்த சிரமங்களை ஏற்று, தமிழ்நாட்டின் பெருமையை நிலைநாட்டியவர்கள இங்கே வீரப்பதக்கங்களைப் பெற்றிருக்கிருர்கள்.

தமிழ்நாட்டின் காவல் துறை அனைத்திந்தியாவிலும் சிறப்புடை யது என்பதை அனைவரும் அறிவர் நம்முடைய மாநிலக் காவல் துறை தலைவரவர்கள் அதை மிகுந்த பெருமையோடு இங்கே எடுத்துச் சொனனுர்கள நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நேரத்திலே காவல் துறையினரைப் பாராட்டி இருக்கிறேன். இப்பொழுது, ஆளுகினற வனுக ஆகிவிட்டிருககிற நேரத்தில் நான் காவல துறையினரைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன ஏனென்ருல், போலீஸ் துறைக்கும் எனக்கும், நான் எதிர்க்கட்சியினுக இருந்தாலும் ஆளுகிறவனுக இருந்தாலும் என்றைக்குமநிறைய தொடர்பு உண்டு. நான அடிககடி கூறி இருக்கிறேன இன்றைக்கு முதலமைச்சராக

இந்தப் பரிசளிப்பு விழா மைதானத்திற்கு வருகிற நேரத்திலே மாத்திரம், முன்னால் ஒரு லாரியிலே போலீசாரும் பின்னால் போலீசாரும் சுற்றி வந்தார்கள் என்பதால் அல்ல, நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவனாக இருந்த நேரத்திலும், என்னை பாளையங்கோட்டை சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு போன பொழுதும், இப்படித்தான் முன்னாலும் போலீஸ், பின்னாலும் போலீஸ் வைத்து அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இன்று பரிசு பெற்றவர்களில் ஒருவர், தாசையா என்ற போலீஸ் அதிகாரி அவர்களைப் பார்த்ததும் எனக்குச் சிரிப்பு ஆனால், முதலமைச்சர் ஆயிற்றே. அதுவும், இந்த இடத்தில் சிரிக்கலாமா? சிரிக்கக் கூடாது அவருக்கே என்னைப் பார்த்ததும் எத்தனையோ பசுமையான எண்ணங்கள் தோன்றி இருக்கும். ஏனென்றால், மதுரையில் நடைபெற்ற அரசியல் சட்ட எரிப்புப் போராட்டத்தின் போது என்னைக் கைது செய்த அதிகாரியே அவர் தான். அவர் இன்றையத் தினம் என்னுடைய கையால் இங்கு பரிசு பெறுகிற நேரத்தில் எத்தனை எத்தனை எண்ணங்கள் அவருடைய உள்ளத்தில் நிழலாடி இருக்கும் என்னுடைய உள்ளத்திலும் நிழலாடி இருக்கும் என்பதையும் நீங்கள் எண்ண வேண்டும் ஆனால், காவல் துறை பொதுவானது, அது, மற்றவர்கள் நன்மைக்காக, மற்றவர்கள் பாதுகாப்புக்காக இருப்பது அரசாங்கம், ஒரு கட்சியினுடைய அரசாங்கம் இன்றைக்கு வரலாம் இன்னொரு நாள் வேறு ஒரு கட்சி அரசாங்கம் வரலாம் ஆனால், எந்த அரசாங்கத்துக்கும் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாக எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் அந்த அரசாங்கத்தை நிலை நிறுத்துகிறவர்களாக, எந்த அரசாங்கம் நடைபெறுகிற நேரத்திலும், நாட்டில அனைவருக்கும் துன்பம் இல்லாத வகையில் பாதுகாப்பு தரும் கடமை உணர்ச்சியும், பொறுப்புணர்ச்சியும் உடையவர்கள் காவல் துறை நண்பர்கள் என்பதை நான் அன்றும் சொன்னேன் இன்றும் சொல்லுகிறேன் என்றும் அதைத்தான் நான் சொல்லுவேன் என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள்.

இந்த முக்கியமான நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய காவல் துறைத் தலைவரவர்கள் சில கோரிக்கைகளை எல்லாம் இங்கே வைத்தார்கள் அவர்களும் நானும் அடிக்கடி சந்திக்கிறோம் என்றாலும், அந்த இடத்திலெல்லாம் வைக்காமல் இந்த இடத்தில் மட்டும் ஏன் கோரிக்கையை வைக்கிறார்கள் என்பதை நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். எப்பொழுதும், போலீஸ் அதிகாரிகள் கொஞ்சம் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். தைரியசாலியாக இருப்

பார்கள். ஆனால், சிலர் தந்திரசாலியாக இருப்பார்கள். அதிலே, நமது மாநில போலீஸ் அதிகாரி தந்திரசாலியாக இருக்கிற காரணத்தால், ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கூட்டி வைத்துக் கொண்டு, சில கோரிக்கைகளைக் கேட்டால் அவர்களுக்கு நேராக இல்லையென்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற ஒரு நம்பிக்கையுடனே என்னவோ, சில கோரிக்கைகளை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள், அவைகளில மிக முக்கியமானது போலீஸ் கமிஷனுடைய அறிக்கை நிறைவேறுமா, அது நிறைவேற்றப்படுமா என்பதாகும்.

போலீஸ் கமிஷனின் அறிக்கை. போலீஸ் கமிஷன் என்ற ஒன்று போட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை, சென்ற ஆண்டு சேலம் மாநகரத்தில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவின்போது, அவர்களால வேண்டுகோளாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அந்த வேண்டுகோளை உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டு, போலீஸ் கமிஷன் ஒன்றும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய வேலைகள் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றன. அதை நிச்சயமாக நம்பலாம். வெகு விரைவில் போலீஸ் கமிஷனுடைய அறிக்கை கிடைக்கும். அந்த அறிக்கையினுடைய பரிந்துரைகளை இந்த அரசு நிச்சயமாக நிறைவேற்றும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்க இங்கே நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மேலும், அவர்களுக்கு பட்டாக்களை வழங்குதல், புறம்போக்கு நிலங்களை அளித்தல், இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, ஏற்ற வகையில, நல்ல முறையில், அவர்கள் பணி சிறக்கத்தக்க வகையில் ஆவன செய்வேன் என்ற உறுதியினை இந்த விழாவில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

போலீஸ் துறையைப் பொறுத்த வரையில். அவர்கள் பொது மக்களிடத்தில் எவ்வளவு தொடர்பு கொண்டவர்கள என்பதையும், அவர்களுடைய நனமைகளுக்காகப் பாடுபட வேண்டும் என்பதையும் நான எடுததுரைப்பது போல, அவர்களோடு பொதுமக்களும் எந்தெந்த வகையில் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களும் மனிதர்கள் தான். அவர்கள் ஏதோ சில உடைகளைப் போட்டுக்கொண்டு, கைகளில் சில கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு, தங்களுக்கு இட்ட கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்பதால், அவர்கள நம்மிலிருந்து வேறுபட்டவர்கள் என்று யாரும் கருதிக்கொள்ளப் போவதில்லை. நம்முடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சிலர்தான் அந்தப் பணியில் ஈடு

பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான், நம்முடைய சமுதாய நன்மைக்காக, சமுதாயத்தின் பாதுகாப்பிற்காக, அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்குத் தங்களுடைய கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இந்தத் துறையில் ஒரு மாவீரன், கடந்த குடியரசு தின விழாவின்போது, சென்னை மாநகரத்தில் நடைபெற்ற அணிவகுப்பில் கலந்துகொண்டு சென்றபொழுது, நெஞ்சு வலி ஏற்பட்டது. நெஞ்சு வலி என்று உட்கார்ந்தாலும் படுத்தாலும் அணிவகுப்பு சின்னாபின்னமாகிவிடும். ஆகவே, அணிவகுப்பு ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமென்ற ஒரே குறிக்கோளோடு, நெஞ்சு வலியைப் பொறுத்துக் கொண்டு, அந்த அணிவகுப்பில் கடைசி வரை கலந்துகொண்டு, அணிவகுப்பு முடிந்தது என்று அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு, அந்த இடத்திலேயே சுருண்டு விழுந்து மாண்டான். இதுவும் கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன் சென்னையில் நடந்தது. அந்த தினத்தில் போலீஸ் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் தகுந்த தொகையை அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து ரூ. 3,000/- அந்த குடும்பத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. இன்றைய தினம் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் ஏதோ உங்களுக்கு பதக்கங்கள் மட்டும் அளிப்பது அல்ல. அதிலே ரூ. 3,000/- ரூ. 2,000/-, ரூ. 1,000/- என்ற அளவிலும் அவர்களுக்குப் பரிசுத் தொகைகளும் இன்று அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நான் பரிசு பெற்றவர்களை எல்லாம் பாராட்டுகிறேன். மற்றவர்களும், தாங்களும் தங்களைப் பரிசு பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று காவல்துறை நண்பர்கள் அத்தனை பேரையும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த இனிய வேளையில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு மகிழ்ச்சி அடைந்து விடை பெறுகிறேன்.

வணக்கம்.

INTRODUCTORY ADDRESS

By

Thiru R. M. MAHADEVAN, I.P.,
Inspector-General of Police, Madras.

I deem it a great privilege and honour to extend a very hearty welcome to our distinguished Chief Minister on the occasion of the 2nd Chief Minister's Medal Parade. I may recall that this Medal Parade was instituted by our present Chief Minister to be held on the birthday of the Late lamented Thiru Annadorai, the brilliant and Charismatic leader of South India

Medal Parades, in the past, were the occasions when police performances were adjudged and when Government's attitudes in regard to reforms and concessions were announced. In keeping with past practices, our kind Chief Minister announced the constitution of the Police Commission at the first Chief Minister's Medal Parade held at Salem. The announcement filled the hearts of all police personnel in the State with great enthusiasm and a sense of gratitude

Despite increasing stresses and strains, the Tamil Nadu Police continue to strive hard and put forth their best to maintain the reputation that the Tamil Nadu Police stand in the forefront of administration and maintenance of Law and Order. It is needless for me to recall that in the matter of detection and prevention of crime, Tamil Nadu Police occupy first place in the whole country.

The Tamil Nadu Police Team which participated in the XVth All India Police Duty Meet at Srinagar in 1969 crowned the State with the normally unattainable glory of winning as many as 5 gold, 12 silver and 7 bronze medals besides annexing 8 trophies thus creating in the process, an all time record for All India. The trophies included the championship shield for

the 2nd year in succession. I have reason to believe and am confident that our teams which will compete this year at Simla will repeat the performance and perform the hat-trick.

Tamil Nadu can legitimately pride itself as one of the very few States where internal and industrial peace prevail and where people enjoy security in a true sense and in a rich measure.

All right thinking and law abiding citizens and the unfettered independent press have complimented the police for their selfless services and for maintaining Law and Order well in this State.

A recognised technique, however, of rousing public sentiments against the Government in power is to first discredit the Police Force which is most clearly the visible symbol of authority of that Government. In the course of an agitation it is easy to paint the police as being repressive, who ruthlessly crush the down-trodden masses of peasants, workers, students etc The agitation passes and ultimately conditions return to normal, but the fear and contempt generated against the police lingers in public memory. Even if they vindicate the justice of their action in a judicial enquiry, the damage to the image of the police is inestimable.

On behalf of the Department I would like to assure the Chief Minister and the public that we are constantly endeavouring to make the police force more responsive to public opinion and they certainly see the need for being "Accepted" by the general public Wrong-doers receive condign punishment. However the nature of police work is such that while we take one step forward in becoming more acceptable to the public, circumstances or political agitations compel police action, which results in two steps back in the assessment of the image of the police in the eyes of the public.

No other Department of the Government and no other wing of public administration is exposed to so many avocational

hazards. However, it is the lot of the policeman to serve and please and in the process to strive and suffer. In spite of all this the morale of the Force continues to remain high, thanks to the Chief Minister's fine appreciation and understanding of the difficulties of the Police Force.

As I said earlier, the appointment of the Police Commission has brought great cheer to the Force. It is my earnest request that you give generous consideration to the speedy implementation of the recommendations of the Police Commission.

Secondly Sir, the S. A. P. II Battalion which was raised as an India Reserve Battalion and which has seen over three years service in the North Eastern border of the country has recently been repatriated. My request is that this battalion should be retained in the State in view of the developing situation in the State.

Thirdly the Police Commission is actively considering a suggestion for the creation of a new cadre called 1st Grade constables from among the educated youth of the country as well as the existing Police Constabulary. It is proposed to entrust this special cadre of officers with police functions requiring the exercise of finer mental faculties. I have reasons to believe that this category of officers will greatly help to make the police "more acceptable" in the eyes of the public. May I request you, Sir, to consider this proposal and appoint a thousand of them immediately as an interim measure on such terms and conditions as may not be violative or prejudicial to the likely recommendation of the Police Commission in this regard.

Fourthly, it is common knowledge that the Government rightly recognise the loyalty and service of both serving and retired personnel of the Armed Services by special assignment of poramboke lands in their native places. I seek your earnest consideration for an equal concession to the members of the Police Force although they may be categorised on a lower priority.

Fifthly, the housing programme both for non-gazetted and gazetted Police Officers is proceeding at snail's pace for want of adequate funds. You very kindly announced in the Assembly at the time of the Police Budget that increased Appropriations would be made for Police Housing. Now that you are Finance Minister also, may I request your kind urgent attention to this pressing problem and which will mitigate the hardship of officers more especially in towns like City, Coimbatore and Madurai.

I hope, Sir, I have not 'asked for too much'. There is no need, Sir, for me to point out, that we, the Police, have never been bargainers of any sort and it is well known, that we have been ungrudgingly and dutifully carrying out our duties under the hardest of circumstances. I am confident that the proposals placed before you will evoke your usual, kind and sympathetic consideration. Meanwhile on behalf of my officers and men, I pledge, our unflinching loyalty and unfailing devotion to the Government and the people we serve.

With these few words, I shall now read the citations for the award of the Chief Minister's Medals.

STUDENT UNREST - III

Remedial Measures

By

S. M. DIAZ, I.P.S.,
Dy. Inspr.-Genl. of Police, C.I.D., Madras

AND

S. M. PANCRACE, B.A.,
Dy. Supdt. of Police, C.I.D., Madras (Retd.)

AS explained earlier in full detail, Society is currently faced with the problem of dealing effectively with the phenomenon of endemic student unrest all over the world. The problem perhaps is more pronounced in India than in most other countries, as rapid expansion of education without consolidation or even without minimum requirements and facilities, within a very short period, has thrown up an environment on which such ferment and protest movements thrive. A political atmosphere in the country, where the elders themselves appear to have lost their old moorings and cannot find their foothold on any firm alternative ground, is scarcely calculated to encourage the "angry young men" of India to settle down to any sober and systematic thinking.

It is an unfortunate trend in India of recent years, that an agitational approach and resort to violence have come to be looked upon as an effective means to achieve any objective In fact these questionable means have come to have an edge over the "old fashioned" constitutional methods. The reason is not far to seek. As Lord Keynes is said to have once remarked humorously about banks, 'If you borrow a thousand pounds from a bank, you are at the bank's mercy; but if you borrow 10 million pounds from the same bank, it is the bank which is at your mercy'. In the same manner individual law breakers are easy to deal with but the forces of law enforcement and the

Government itself in a democratic set up, are very much at the mercy of organised large-scale law-breakers, particularly in a country like ours, which sets very much store by freedom of expression, and where Governments are extremely sensitive to public and press criticisms. The problem becomes even more difficult when the movement is one of student protest, which has gone away, and in which the participants are the "privileged" youth who consider themselves 'above the law'.

However, a stage has been reached, when the people at large and the press have come to realise that our nascent democracy cannot withstand any more stresses and strains born out of organised disrespect and defiance of Rule of Law, culminating in widespread lawlessness and violence. The frequency of incidence of such events and the extent of the damage caused by them, have been so enormous that the cry now is for firmness. ' Govern or get out", even the newspapers say. Student agitations too, have lost the sympathy of the public by their nauseating frequency and senseless frenzy of violence. Though in genesis these movements may not be a police problem, they invariably develop into one soon enough. The sanctity of the academic campus becomes a meaningless slogan, when disorder and violence as well as arson and destruction stalk not only all over the campus but outside too. Nothing then is left of academics not to speak of sanctity. Under these circumstances the problem of student unrest becomes very much of a law and order matter and has to be effectively handled, with a view to restore peace in the campus and re-establish academic sanctity.

One of the foremost requirements to achieve this is to make it clearly known to all people, including the students themslves, that no section of the community, even if they are students, can be considered to be above the law of the land. The students who break the law will be as much answerable, as any other group and subjected to the same general provisions of the Indian Penal Code and Criminal Procedure Code, with due regard only to the general exceptions provided for in the law. This means

that the illusion of a special velvet glove for law-breaking students should be banished forthwith. No case in which students are concerned should be withdrawn automatically. While all consideration may be shown to the students, as long as they behave themselves and stay within their campus, once they get out and misbehave, they should be treated just like any other members of the public, both as regards the drill of mob dispersal operations and as regards legal prosecution. When the students realise this, they will not be so prone to misbehave and fly off at the handle as they are now.

There is also the allied question of police entry into the campus. Normally such entry into the university, college or school campus, should be only at the request of the head of the institution. But when a cognizable offence is committed within the premises and reported to the police, or when there is large scale incidence of non-cognizable offences likely to blow up into a major disturbance, and if the head of the institution neither seeks police help, nor is willing to allow police entry, it shall be the duty of the police having jurisdiction in the performance of their duty, to make a record of the circumstances and proceed to effect entry under intimation to the head of the institution and the general administrator of the area After all, the so called autonomy and sanctity of the educational campus can no more operate in a context, where hooliganism and violence hold the field. Experience has also shown that in institutions where the educational administrators under difficult circumstances, sought police help in time, things have settled down with remarkable speed.

Another favourite bogey horse among student leaders and politicians is "police excess" and it is ridden high and low with no provocation at all. In fact it is a deliberate method to deter the law-enforcing agency from doing its duty. A bulletin of the Royal Bank of Canada says, 'there is something meanspirited about people who attack the peace-keeping force with words, sticks, stones and bombs, and then cry "Police excess", when the

Police are forced to take action'. Normally, the force used is considerably less than or at the most equal to the minimum requirements warranted by the situation. The Police officers are also human, and they have their children studying in the same institutions. They will, therefore, not go out of bounds, except perhaps in certain psychic cases. Pushing a riotous crowd of students who have come out of their campus and are throwing brickbats or setting fire to buses, back into their own campus, will certainly not constitute police excess. In this context most often, it is the college authorities who play to the gallery instead of enforcing discipline; and the sooner they, and the general administrators, realise that a healthy regard for rule of law inculcated into the student community alone will remedy the situation, the better for all concerned.

A revered former President of India, the late Dr. Zakir Hussain, himself an academician, has given some solutions to tackle indiscipline among students. Discussing the subject sometime before he passed away, he observed that to guide the energies of youth into the right channels the first and foremost need is to maintain high academic standards. For this, greater and greater responsibility has to be thrown on the shoulders of youth. This is a surer way of inculcating discipline, through burden of responsibility. Once the students feel the tremendous burden of responsibility, they will themselves avoid being indisciplined or taking active part in politics, which indeed is a major cause of trouble. There should be a ban on students becoming members of any political party and their addressing party meetings. They should, instead, divide their time and energy between the lecture room, the library and the gymnasium. Teachers, like the Acharyas of yore, should pay their undivided attention to teaching students and inculcating in them the scientific spirit of free thinking. In fact, the teachers should themselves shun politics.

One of the drawbacks that we have often noticed in the present day educational system, according to Dr. Zakir Hussain is its lack of proper understanding of the realities of day-to-day

life. This can best be remedied by making the curricula as realistic as possible and by giving every opportunity to the students to engage themselves in practical tasks, by which they could come into contact with the people. The channels of communications must be effective and open, not only between the teachers and the taught, and between the parents and their wards, but also between the student community and society in general. Unless and until we are able to establish a two-way traffic we will not be able to tackle their problems in a really satisfying manner One of the possible ways by which perhaps we can utilise students in active community life, is by making them really responsible for community well being, and providing them with opportunities to participate in constructive activities. To involve the student community this way and to utilise the talents of youth, the problems of a developing country like India, should certainly provide innumerable opportunities. The field is vast and the workers are few. Student unrest would considerably be checked, if youthful energies could be canalised effectively into meaningful and challenging pursuits.

It will not be inappropriate to let this task commence right at home, within the four walls of the campus itself. After all every institution has its needs and shortfalls. The students should be encouraged to take constructive measures to satisfy these needs. Thereafter they could blossom out into a wider field of social service. A village community nearby may need a road, school or dispensary, or the know-how and facilities to bring about a green revolution, from the conventional to the modern methods of agriculture. A group of students from the local College could study these needs and form the spearhead of a movement to fulfil the village's needs. There will be so many social service organisations and philanthrophic gentlemen who will come to their assistance. The Municipality or Panchayat, and the Government themselves, will be interested in mobilising support for their schemes and developing the village. And the students then, would have scored a signal victory in their efforts, and real constructive student activity achieved in the process.

In the college itself the various associations and the students' union provide useful forums for constructive work. Properly organised, the student unions help in self-government and self discipline, and train them to become useful citizens in a democratic set up. But in a majority of the colleges, the unions function like trade unions and the students feel that the unions represent the student power, to confront students' interests against those of the lecturers, principals and the establishment. The unusual interest the political parties now take in the student community and their influ-nce over them, might perhaps be the cause for this state of affairs. The following principles may be followed in connection with the student unions :—

(a) Election of office-bearers should be made indirectly by the different students' societies in the college, who would send selected representatives to the Union executive.

(b) Students who have spent two or more years in the same class should be disqualified from becoming members of the Union executive

(c) Greater Teacher involvement in the students' union activities should be ensured There should be representation for the staff in the Union Executive, and meetings of the Union should be possible, with the staff and principals attending.

The student and his parent may be asked to give an undertaking for the student s good conduct during the year, even at the time of his admission The 'Semester system' which entails a good deal of study throughout the year and not merely on the eve of the examinations, should be introduced in all professional colleges and the Arts Colleges. Shortage of opportunities for sports and extra-curricular activities is also a factor that contributes to student indiscipline. This will have to be systematically overcome. Any time available on their hands, over and above this could be utilised by the students for social

service activities, initially in the campus itself and thereafter outside, as discussed earlier. Cultural programmes and excursions also help a great deal in widening student horizons and in providing fruitful channels for really useful student activity.

There should be proper control over students residing in hostels. Most wardens or Deputy wardens now, do not stay with the students in the hostels, and the students in the hostels are left to their own resources, with nobody to check them, guide and advise them. This results in the students indulging even in gaming and other illegal pursuits. Senior professors who are held in esteem by the students should be posted as Wardens and should be asked to stay in or near the hostels. Suitable residences should be built for them. Such Wardens, besides exercising control over the students, could tactfully guide them on the right lines. Those who do not respond should be counselled repeatedly and finally dealt with. Real trouble-makers amongst students, should be hauled up for departmental punishment. The minimum, one could think of, is issue of a transfer certificate. If any of the trouble-shooters among the students is receiving Government scholarship or aid in any form, such scholarship or aid should be terminated.

Formation of Parent-Teachers Associations in Colleges, will be very useful to enable the Heads of Institutions to have greater and more effective contact between these two vital groups, and thus ensure better control over students. A High Power Committee in each college comprising of the Principal, the President of the College Union and one other student (one of the two residing in the hostel) and 2 Representatives of the Parents-Teachers Association (One teacher and one parent), should be empowered to settle all parochial disputes pertaining to the college. The setting up of a Central High Power Committee in all places where there are many colleges, comprising of Principals of Colleges, Parents' and students' representatives and a senior Administrative officer, should help deal with inter-collegiate disputes. In fact, public opinion should firmly assert

itself against all wrong moves. Had not Edmund Burke warned 200 years ago, "The only thing necessary for the triumph of evil is for good men to do nothing".

Another suggestion that should be tried for genuine improvement in this difficult situation, is the vesting of really wide powers for admissions, scholarships and discipline, with the Principals and the College Council of Professors, rather than with extraneous individual authorities or groups. Once the students realise that the Principal and the Professors are the people who decide their destinies they will be inclined to listen to them with more respect and regard.

If some at least of these suggestions are tried by the academic community, alongside the firm enforcemet of discipline and rule of law, the mushroom sprouting of student outbursts and agitations could be effectively curbed.

Extract from Foreword by Thirumathi Indira Gandhi, Prime Minister of India, on the book "NEHRU ON POLICE" by Thiru B. N. Mullik.

... ...

"The first duty of the police is to maintain order and to ensure the effective functioning of the law. This can no longer be done through the DANDA. Modern methods are needed; also, intelligence, anticipation and an understanding of the problems involved. The police must be firm with the law-breakers and with anti-social elements. At the same time, they should be friendly and helpful to the law-abiding citizen and especially to those who may need help. In an age of change, the police force has to bear greater responsibility."

... ...

R. KALIYAPPAN, B.A.,
Editor,
Tamil Nadu Police Journal.

THE CASE OF GIFT GOODS

By

V. L. PARTHASARATHY,
Deputy Superintendent of Police,
Crime Branch, C.I.D., Madras.

OF the many subtle and varied forms that fill the corridors of white collar crimes, the diversion and fraudulent conversion of gift goods is one which is as sacrilegious as it is criminal. When a venerable proctor of an orphanage resorts to this loathsome practice it is no longer a mere pecaddillo but a conscious wrong and a deliberate offence—indeed, a *socius criminus*.

The Christian Agency for Social Action (CASA) is a voluntary service organization and an affiliate of the National Christian Council of India. One of its varied activities consists of distribution of goods generously donated by the United States Aid for International Development (USAID) through the two American voluntary agencies viz., Church World Service (CWS) and Lutheran World Relief (LWR) under the Indo-American Agreement, dated 9th July, 1951. Another activity of CASA is the emergency relief work undertaken in case of famine, fire, flood and other natural disasters. CASA has an Area Office quartered at Madras which looks after the distribution of such gift articles to the areas of need in Tamil Nadu. These articles are entrusted to persons at various centres whose job it is to see to their proper distribution in accordance with a set programme and on prior approval of the Agency. These persons are known as "contact persons" and are generally of proven integrity and pious disposition. D. T. Devavaram, a proctor of Kalaivanar N. S. K. Memorial Home for Children at Sivaganga was one such contact person under this Agency.

D. T. Devavaram has been a contact person for four years at Sivaganga. He is running a Higher Elementary School under the name and style of Raja Rajeswari Kalyana Nilayam Higher Elementary School at Sivaganga on a site donated by the Raja

Sahib of Sivaganga besides the orphanage. Both the School and Orphanage are recognized by the Tamil Nadu Government. Devavaram, his wife, son and daughter-in-law are all working as teachers in both the institutions getting monthly salary. Though left with limited resources, Devavaram has, however, been managing both the institutions; and it was not before 1961 sufficient funds started forthcoming by way of aid from the Government. His parents-in-law were running a deaf and dumb school at Nanguneri, but, after their death, he closed down the institution in 1939 and disposed of all the vested properties which, according to him, were kept in trust by some of his benign friends.

During the period 1966-68, a severe drought broke out in parts of Tirunelveli district owing to the consistent failure of monsoon. The CASA came forward with an emergency relief measure by which work projects were sought to be undertaken in selected areas providing food in lieu of wages to the needy people. For this purpose, it was proposed to release a large stock of wheat and wheat products such as bulgar wheat and edible salad oil to be distributed proportionately as wages. A project considered appropriate, in tune with the stricken situation to alleviate the farmers and, at the same time, ensure supply of water as a long term measure was digging field wells under its aegis.

D. T. Devavaram as the contact person for the regular On-going programme and Secretary of the Committee for Community Development Projects in Sivaganga submitted a programme to the Agency for digging 115 wells and installation of pump sets and erection of cow sheds around Nanguneri which was worst hit by the drought. He sent in his applicatian along with the minutes of the inaugural meeting, abstract of estimated work and other technicalities on 20—1—1968 The Agency, after a careful scrutiny of the proposal, approved digging of 50 wells only and Devavaram was required to execute an agreement.

The agreement under the programme postulates *inter alia* that the title to the gift supplies always rested with donor

agencies and the contact persons were to account for the proper distribution of gift supplies ; and that, under no circumstances, the contact persons or distributors or ultimate beneficiaries can dispose of the gift goods by sale or otherwise. Devavaram executed the agreement with the conditions stipulated 'supra' on 10—2—1968. Under the terms of agreement he was entrusted with 8,700 bags of wheat and 600 cases of salad oil to be distributed to the farmers in lieu of wages for digging wells. These gift goods were estimated to cost about Rs. 5.1 lakhs.

Having come into possession of such a large stock of valuable goods, Devavaram thought he could make a little fortune on the sly and found a willing partner in Kannabiran of Nanguneri. They contacted some of the gullible farmers around Nanguneri with a generous offer of wheat and oil for digging wells. But, even before the wells were actually dug or the digging operations completed, Devavaram started supplying small quantities of wheat and oil to the farmers and obtained receipts from them against full permissible quota of gift goods. He then clandestinely diverted large stocks of wheat and oil into the market to line his own pocket. In his anxiety to beef up his lean resources Devavaram even went to the extent of levying commissions for the supply of these gift articles to the farmers. And, ere long, he amassed quite a sizable fortune. Thus catapulted to a position of sudden and newfound wealth, he proceeded to invest 'wisely' the ill-gotten money by dubious means. However, rumours of misuse of these gift goods were quick afloat and eventually reached the ears of CASA officials who abruptly stopped further implementation of the programme.

About this time, a Kandasamy Thevar of Pattapillaipudur complained at the local police station about the misuse and diversion of gift goods by Devavaram and his associate Kannabiran and on 6—10—1968 a case in Crime No. 407/68 under section 409 IPC was registered by the Sub-Inspector of Police, Nanguneri Police Station. The Sub-Inspector arrested Kannabiran the same day and sent him up for remand before the Additional First Class Magistrate, Tirunelveli. He

further obtained a search warrant from the Magistrate and on a search of the house of Devavaram at Sannadhi Street, seized 409 cases of salad oil and 120 bags of wheat. These articles were apparently on their way to the market for sale contrary to the terms of agreement. In the meantime CASA made a reference to Deputy Inspector-General of Police, C.I.D, and the case was transferred to Crime Branch, C.I.D., for further investigation.

A patient and plodding investigation by the C.I.D. brought to the fore the several facets of clandestine transactions entered into and fraudulent conversions of stocks made by the principal offender Devavaram. A large number of witnesses were examined in and around Nanguneri and scores of documents taken possession of by the investigating officer. As a result of careful and painstaking investigation the source of conversion of wheat was traced to a mill at Gengaikondan. A perusal of the accounts of the mill revealed that no less than 3,000 bags of wheat were pulverised on the orders placed by Devavaram at an estimated cost of Rs. 5000/-. It cannot be said for certain that Devavaram had the wheat pulverised out of benign consideration for the poor farmers!

The impecunious circumstances under which the accused is placed and sudden acquisition of wealth soon thereafter are valuable and vital links of evidence in a case of this nature. A meticulous enquiry in this direction disclosed that Devavaram bought large tracts of arable lands around Nanguneri, Singaneri and other places and had them registered in the names of his family members. This piece of evidence was to play later a vital part during the trial in bringing home the guilt of the accused.

After completion of investigation a charge sheet was laid against Devavaram and his associate Kannabiran under section 409 I.P.C. and 409 read with 109 I.P.C. before the Additional First Class Magistrate, Tirunelveli, and the trial commenced on 25—8—69. The accused were defended by a leading Counsel and former Speaker of Madras Legislative Assembly and another. Thiru Sivasubramanian, Assistant Public Prosecutor-II,

Tirunelveli, was in charge of the prosecution. On behalf of the prosecution 31 witnesses were examined and as many as 75 exhibits were filed.

The defence attempted to explain that the 3,000 bags of wheat were pulverised for distribution as flour to the farmers but this plea did not hold candle as it contravened the very terms of agreement. Nor could the defence adduce any evidence as to how those bags of wheat were legitimately disposed of as contended. Besides, the Court accepted the evidence tendered by the prosecution for the purchase of lands by Devavaram. The Court observed: "It is not known how he was able to purchase so many acres of land. This purchase of about 200 acres of land will also show that he has raised money by misappropriating a part of the food gifts." The learned Magistrate, in the end found Devavaram, the principal offender, guilty and sentenced him to suffer one year rigorous imprisonment under Section 409 IPC while acquitting his associate Kannabiran by giving him benefit of doubt in C.C. No. 467/69, dated 20—12—1969.

For an avaricious proctor of an orphanage who thought that he hit a jackpot at the cost of poor and needy farmers, the award of a prison-term came shockingly too sudden, thereby abruptly putting an end to all his grandiose plans to provide fabulously for his progeny. Perhaps, Devavaram now has all the time in the world to ruminate over the wise saying laid in the Holy Book: "Blessed be ye poor; for yours is the Kingdom of God." (St. Luke 6:20)

It is but appropriate that a mention should be made here of the patient, meticulous and painstaking investigation conducted by Inspector Thiru R. Dalavoi Sundaram of Crime Branch, C.I.D., who left no plod unshod and, in the process, carefully assimilated and documented the entire gamut of evidence pertaining to the guilt of the principal offender which, on being presented before the court, virtually took the wind out of the shoddy defence sails and paved the way for justice to take its own rightful course.

The Treasury Fraud Cases

By

V. L. PARTHASARATHY,
Deputy Superintendent of Police,
Crime Branch, C. I. D., Madras.

WITH the crooks snooping around the corner of almost every firm, bank and establishment, masterminding and sophisticating their techniques *modo et forma* to defraud them, the white collar crime still has all the appearance of a *bete noire*.

The introduction of regional language as the medium of correspondence in the Government offices would appear to have opened up a fresh vista for crime to these 'chevalier (s) d' industrie'. For aught they knew that any implementation of the programme would perforce involve suppy of Tamil typewriters on a large scale to offices to cope with voluminous correspondence. With a little ingenuity on their part, they thought that they could successfully simulate such supplies and thus line their own pockets at the cost of State Exchequer,–if only they could improvise an order from the concerned authorities. To the crooks who are usually conversant with the way the bureaucracy functions, this did not appear to be a Periclean project.

On 7—4—1961, an individual calling himself as P. Mani, 18, Main Road, Ramanathapuram, appeared at the Huzur Treasury at Madurai and after going through a pantomime of courtesies and curtly bows presented a bill allegedly issued by the Controller of Stationery and Printing, Madras, for payment of Rs. 28,050/- towards supply of 38 Tamil typewriters to Government offices. The Treasury officials made a check of their records and found that they had received advance intimation from the Controller as is the case with all other bills. They

accepted the bill without a demur and paid him the amount. P. Mani left the precincts none the poor for this experience, although audacious and woefully risky.

Again, on 12—5—1961, the Huzur Treasury at Thanjavur, received a bill presented at the counter, this time, by one who introduced himself as S. Ramiah, 28, Sathara Street, Kumbakonam. The bill allegedly emanating from the Controller of Stationery and Printing, Madras, was for payment of Rs. 38,340/- towards supply of 56 Tamil typewriters to Government offices. As was the case before, the usual advance intimation from the Controller was found to have been received at the Treasury. The ritual of check and cross check was gone through; and it was then found that the Treasury was not in possession of sample signatures of the Controller. Hence, the bill was returned to the payee. S. Ramiah appeared to have been visibly annoyed at the callousness of the Treasury officials in summarily rejecting the bill on the ground of what he considered a 'petit detail' and made a gallant offer to get the samples. He returned with the bill a couple of days later and nonchalantly flourished a piece of paper purported to contain the much-sought sample signatures of the Accounts Officer. All that he did during the intervening days was to simulate the signatures himself and it must be said to his credit that he had done a fine job as they appeared to have satisfied the officials. The bill was duly accepted and the amount was paid to him. S. Ramiah left the precincts, as hurriedly as he entered, with an ill-concealed delight at his success on this occasion as well. The State Exchequer doled out a sizable amount of Rs. 38,340/- for a second time in the space of a month over an order that never existed!

In the usual course of dull routine, an intimation about the compliance of the order was received at the Controller's office from the Treasury Officer, Thanjavur, which, as could be expected gave a rude shock to the official hieararchy. Actually, there was no proposal to purchase Tamil typewriters and even if there was one, it could not be from a strange and altogether unknown firm such as the one represented by S. Ramiah. The procedure

appeared to be that the Controller, after prior sanction, would either call for quotations or place orders with reputed firms and effect the supplies after formal correspondence with the offices. At any rate, the Huzur Treasuries in the mofussil would not be the proper forum to defray the expenses incurred by the Controller's office at Madras. It was then an enterprising assistant at the Controller's office remembered a similar transaction relating to the Treasury at Madurai over an identical supply of Tamil typewriters. The official machinery immediately geared into action and the Treasuries were promptly alerted. The cage was closed; but, the bird had flown.

It would be seen that there were some lapses, serious though, in the mode of payment at the Treasuries. A casual enquiry, or a little more inquisitiveness on the part of the officials concerned would have revealed that a large scale supply of Tamil typewriters did not fit in with the background of prevailing events. No attempt was made either to find out the name of the Firm which the individual represented and whether a mofussil Firm would be in a position to supply such large numbers of Tamil typewriters all too suddenly. In fact, S. Ramiah was reported to have replied an inquisitive official at the Huzur Treasury at Thanjavur that he held a large stock of foreign-made Tamil typewriters, whereupon the latter allegedly expressed his desire to go in for a foreign-made bicycle, if available! Whatever the lapse, there can be no gainsaying the fact that the crook had successfully led the officials upto the garden path and made them part with quite a sizable amount from the State Exchequer on two occasions leaving them thereafter to vegetate in the loathsome captivity of their own lethargy, carelessness and gullibility.

On receipt of complaints from the concerned authorities, two cases in Madurai C.C.B. Cr. No. 33/61 and Thanjavur East P.S. Cr. No. 123/61 under sections 120-B, 466, 467, 471 and 420 I.P.C. were registered and investigated into by the local Police. After an initial investigation, the cases were transferred to Crime Branch, C.I.D., where a succession of Inspectors dealt

with these cases. All their efforts to fix the identity of the culprit proved abortive and the cases were eventually consigned as unsolved crimes to the archives of C.I.D., in 1964.

In 1967, an Inspector of Crime Branch, C.I D., was deputed to investigate into a case of cheating and forgery in respect of Revenue deposit amounting to Rs. 12,450/- at the Treasury at Periakulam (Cr. No. 104/67 under sections 120-B, 420, 467 and 471 I.P.C.). In the course of investigation, the Inspector came to know that all was not well with one Soundararajan, a former clerk of the Periakulam Treasury. Soundararajan was then the Revenue Inspector at Natham. His training and instinct impelled the Inspector to get to know more about this individual, if only as a matter of academic interest. Never did he realise that he was unlocking the very cupboard containing the skeletons!

Soundararajan had an elder brother by name Gopala Iyengar. The family hailed from the temple city of Madurai. After their formal schooling, the brothers were, for a time, wandering about the world thirsty in summer, shivering in winter and hungry always till they landed in jobs, the elder in the Madurai Municipality and the younger in the Revenue Department. Gopala Iyengar soon quit the Municipal service to take up odd contract work which proved to be a costly venture. Before long, the family once again floundered amidst rocks and the brothers were forced to sell away their ancestral home at Madurai in 1961 for a modest sum of Rs 4,000/-. But, even this did not fully retrieve the family from the doldrums it flung into and the new land-lord had to resort to coercive measures to have them vacate which they did with several months' rent in arrears. It was, perhaps, after this unhappy episode, the brothers decided to team up together and embark on a career of crime. The inside knowledge of official routine of one and the mundane experience of the other seemed to make them an 'ideal' pair. But, knowing the vagaries of law, the brothers were in desperate search for a third man to act as their 'front' in order that they remain in the background and plan their depredations. About this time, the elder brother met an old friend of his,

Sellamani Thevar, an ex-police constable, and he recommended Kathiresan, a jobless repatriate from Burma. After some initial tests and training, Kathiresan was found to fill the bill and he soon became a full fledged member of the gang. The brothers along with their new find pulled off a scheme of fraud which was an instant success. Having thus been catapulted into a position of sudden affluence, the brothers planned to invest 'wisely' the ill-gotten money and, thereby, paved their way to ultimate doom, as was the wont with all other criminals, however 'intelligent' and cunning.

A patient, discreet and plodding enquiry made by the Inspector eventually led him to Sivaganga where the brothers had come into possession of large tracts of arable land estimated to cost Rs. 15,000/-. These lands were acquired by them the same year the frauds at the Treasuries were discovered. The sudden and new found wealth was certainly incompatible with the tragic circumstances under which they left their ancestral abode not long ago. These facts made the Inspector sit up and he began to correlate the events, however circumstantial and distinctly remote they were to one another. By a series of deductions he eventually arrived at their complicity in the Treasury fraud cases. But, there was still the missing link as neither of the brothers answered the descriptions of the person who actually tendered the bills.

The Inspector nevertheless sought the orders of his superiors to reopen the cases and lost no time in effecting the arrest of Gopala Iyengar and his brother Soundararajan. A careful and diligent questioning of them revealed the identity of their 'front' man Kathiresan. It turned out that Kathiresan presented the bills posing himself as P. Mani and S. Ramiah on those two occasions The Inspector took him and one other Sellamani Thevar into custody ere long. Sellamani Thevar, it might be remembered, was the one who recommended Kathiresan to the brothers. Further questioning followed and judicial confessions of Soundararajan, Kathiresan and Sellamani Thevar were recorded. As the property involved was mere cash,

the prospect of recovery looked bleak But, the Inspector proceeded to attach the lands of the brothers at Sivaganga under the Criminal Law Amendment Ordinance, a step almost without a precedent and not resorted to, in recent times in crime investigation; and it was enough to create quite a tremor to the criminal underworld.

After completing the investigation, a charge sheet was laid against Gopala Iyengar. Soundararajan and Kathiresan under sections 120-B, 466, 467, 468, 420 and 471 I.P.C. Sellamani Thevar turned an approver. The accused tried all dilatory tactics to impede the path of justice and even sought transfer of the case from the file of the Special First Class Magistrate, Madurai. The case was, however, committed after a due preliminary enquiry to the Sessions at Madurai. The Principal Assistant Sessions Judge, Madurai, who tried the case, convicted and sentenced Kathiresan to 5 years R.I. in his S.C. No.102/69 dated 24—11—1969. The two brothers escaped incarceration by the skin of their teeth.

Had it not been for the uncanny instinct and facile reasoning on the part of Inspector Thiru C. Subbiah of Crime Branch, C.I.D., this case would not have seen the light of the day. The manner in which the Inspector unfolded the myth surrounding these frauds by a series of deductions and cogent reasoning is sure to bring back to the readers nostalgic memories of the famous exploits of Sherlock Homes; and they might well be tempted to say *mode de* the great detective. "Quite elementary, Mr. Watson."

(*Post script:* After a serious brush with the Law, one is likely to turn a new leaf. But, not so the brothers. To them, two bites of the same cherry do not seem to be unfair. Even as these lines are being written, one hears the rumblings of their participation in yet another daring coup, this time, of the Banks.)

THEFT OF MOTOR VEHICLES

By

M. DURAI SINGH FRANCIS,

Asst. Commissioner of Police, Crimes, Madras City.

OF late we hear much about Car and Motor Cycle thefts. There is no safeguard against the professional Motor Vehicle thieves except the possession of an old and disreputable vehicle. Also there is no protection against the accessories thief except to leave nothing of value visible from the outside. Even if the doors are locked either the lock of the door or the window is smashed and it costs more and takes much longer to repair a lock or a window than to replace the small articles left in the car and stolen.

Motor Vehicle thieves fall into three classes. The expert thief, the occasional thief, and the accessories thief. The expert has made a profession of stealing vehicles for profit. He confines his attention to new vehicles or latest models; either those of an expensive make or those for which there is a readily fixed purchaser. He has ready an organization for rapidly changing the appearance and altering the serial numbers on the chasis and engine of stolen vehicles and he sells it or passes it to the next gang in the disposal chain quickly. The expert thief, like the expert burglar, makes his preparations beforehand. He selects a particular vehicle usually parked in crowded places or on the road. He studies the owner's habits, and he knows whether he takes precautions to avoid thefts. He has got bunch of keys to fit the door, the dicky and ignition. He unlocks the vehicle and drives it off into a ready garrage or to a distance; when the owner will not return for sometime and no one else is on watch. If it is protected by some thief proof device, he pushes it stealthily into some quiet alley, or tows it to a hide out where he can study it at leisure and drive it off.

The occasional thief steels a vehicle for a joy ride, to get home to the suburbs after attending a function or Cinema after the buses and trains have gone off, or to commit a burglary

or to smuggle contrabands. He mostly abandons it when it runs out of petrol or when the job is done. He has a complete set of door and ignition keys for all the well-known makes, but he picks the Car or Motor Cycle on the spur of the moment, and seldom knows how long he has for the job. He also at times, changes one of the numerals in the number plate, and even removes the battery, spare wheel or easily detachable accessories.

The accessories thief is sometimes a mischievous juvenile, but usually an old criminal, who has no interest in the Car, but merely in its contents. The small boy will rifle the handbags or the available suitcases to remove articles of no value, but the habitual thief is usually after suit-cases, coats or parcels that can be seen through the windows.

Hence owners of cars to safeguard against such thefts should take the minimum precautions.

(1) Keep a note of the numbers of all five tyres and also mark the tyres with some identification marks.

(2) Keep a note of the make of the battery and engrave your name on the body.

(3) Never leave your ignition key in the vehicle.

(4) Don't park your car in secluded places.

(5) Keep the garrage under lock and key.

(6) Don't leave your parcels in the vehicle easily visible to tempt the culprits.

(7) Always check-up the vehicle for outer attachments and inner contents, before you take the car from the parking place. Whenever there is suspicion of theft of vehicle or its contents, don't disturb the scene of occurrence as the culprit might have left his Foot Prints or Finger Prints or any useful clue. Inform the nearest Police Station at the earliest time, so that border stations and out-posts can be alerted quickly.

We have been governed by law - irrespective of justice

By

DEWAN K. S. PURI,
Patiala.

(For several years now one of our more distant subscribers has been Mr. Dewan K. S. Puri of Patiala, India A well-known expert in document examination, firearms, finger and foot-print examination, and an associate of the Washington State Bureau of Criminal Identification, Mr Puri was in 1963 a recipient of an award for "Continually demonstrating the highest professional integrity and outstanding public service", and in 1968 the American Association of Criminology conferred upon him a Fellowship "in recognition of meritorious achievement in the profession of criminology and in the interest of advancement of that science" Here is Mr Puri's paper, which should promote considerable thought here in North America -Editor)

THE scholars of law may be fully knowing the distinction between law and justice, but most of us have begun to think that law is the symbol of justice. And therefore, for the purposes of this article I will like to submit a layman's view of this matter.

Justice is the natural outcome of right thinking and is usually sought to end injustice. Law is made by individuals (in case of monarchs and dictators) and by parties in power (in case of democracies) as to what type of rule there should be to govern the people under them. In democracies, obviously, it represents the popular view, as otherwise, the Government can be changed, which privilege is seldom allowed (if at all) under kingship or dictatorship. In a layman's language, the following instance may give some idea of injustice, justice and the law.

An innocent girl is standing under a tree. A boy comes and without any provocation (present or past) slaps her. This is injustice qua her. Immediately after, a man reaches the

Reprint from the Courier, Vol. 7 Issue No. 2, May, 1970
(British Columbia Corrections Association, Canada)

scene, who protects the innocent and adequately punishes the boy for his mischief. This is justice qua both. What punishment is proper depends on the common sense of the man (in the absencc of law) who acts as a judge at the time. And, if the man or judge gives more punishment than required, to that extent it will be injustice to the boy. What is required, under the circumstances, is the law. How to exercise the law depends on judge to judge or on past experience, that is conventions, precedents and rulings. How to start, proceed and end a case, is the procedure; direct or indirect evidence to show that the girl was slapped or not, is the proving or disproving of a fact; the finger marks on the cheek, is the physical evidence; to what extent the slapping has injured (beyond the skin) is the expert evidence; what punishment will be sufficient (within prescribed limit of the law, if any), after determining the responsibility of the boy, is the judicial discretion; and punishment or acquittal is the judgement. This is how a layman may understand the present law and its application.

OUTCOME HEAVENLY

When laws are good, their outcome is heavenly, but when they are harsh and faulty, then even God may not be able to save the public from their evil effects. Many a time a good law is loosely drafted, thereby giving justice to one and injustice to another through the same law.

It is our common experience that some laws are so intricate that their pros and cons are not only not understandable to a common man, but are also interpreted in an entirely different way (from each other) by different High Courts. And citizens get different justice as long as these judgments are not set aside. To a layman it is more diffusing and confusing than ever clear when, instead of solving, a law creates problems.

In pre-independence days, India was divided into (1) British India (2) Indian India. Out of the latter, Patiala and Bikaner were two neighbouring States In Patiala State a deer could be shot dead for a game, and in Bikaner it was a sessions offence.

A young farmer who is yet to marry owns 25 standard acres of land and the agrarian laws give him the right to acquire another 5 acres of land, while, an old starving farmer who has 6 children and 15 grandchildren, having 35 acres of land, is deprived of his much needed 5 acres, to bring him at par with the other farmer. Both of them are supposed to have reaped the benefits of the reforms.

The plaintiff files a suit for a genuine recovery of Rs. 10,000/-, but it is found that revenue stamps, though of correct value, have not been properly cancelled by the defendant while signing. The law turns the document worth thousands into a waste paper. However regretfully, the most conscientious judge has to throw out the suit—Did justice or law demand it ?

HAND IN HAND IN A BAR

In a beyond doubt proved case of rape in India, the accused must be punished under section 376 IPC., but according to Hungarian Penal Code, if the prosecutrex marries the accused before judgement the State withdraws the case. In this way the Indian accused gets justice with chains in hand and behind the bars, but his Hungarian counterpart may be hand in hand in a bar.

In the United States of America, in one State a white hotel keeper is brought to book for not serving a black citizen, while in another State, the white hotel keeper is punished for serving the black man. Both get divergent justice for the same act, through the laws of the respective State.

In Kingly Spain, it was absolutely lawful to tie a Jew or a Moor, with a pole, to burn alive. The law perhaps considered him to be a conniving party with God who sent him through Jewish or Moorish parents. However unjust it may appear today, justice was given through these laws.

In India, hands of a starving person were cut for stealing apples to satisfy his hunger. It may appear impossible today but this was the law.

In England, there was a method to test whether a woman was a witch or not. She was boiled and if she survived, she was a witch all right and was executed. And, if she died, sorry, she was not a witch. Her honour was saved but not her life. Joan of Arc is the historical example for the above who got 'justice' according to this law.

In South Africa, a few whites have made the law that they are superior to blacks and therefore, the blacks cannot mix with them; areas have been allotted for each set of people who are punished for the breaches. There is no right of vote for the black majority and the whites represent them to make laws to rule over the blacks. Individual or 'United Nations' have failed to get justice for these blacks, and they shall remain so till this law of the country is changed.

In China, a mother may be punished for not handing over to the authorities, after a fixed period, a part of her flesh which she had kept for nine months in her womb. This is one of the laws of that country through which her people get justice.

In Nazi Germany millions of people got 'Justice' in their execution, simply because they were Jews. How could these poor unfortunates help it? In a war criminal trial, one of the former Nazi judges confessed that despite it being cruel, unjust and inhuman, he had to do it. He argued that he could not be tried as he was merely doing his duty in administering 'justice' according to laws of his country.

JUSTICE HELPLESS BEFORE LAW

In this case, the plea did not succeed, but one cannot honestly say that there is no logic behind it. It is our day-to-day experience that whenever in conflict, justice is helpless before law, as it has been reduced to the outcome of law, with a view to impress that law gives the justice. And if justice tries to expose, the law prohibits it.

STATE POLICE DUTY MEET

22—8—'70 to 26—8—'70

Thiru R. M. Mahadevan, I.P., Inspector-General of Police, addressing the competitors.

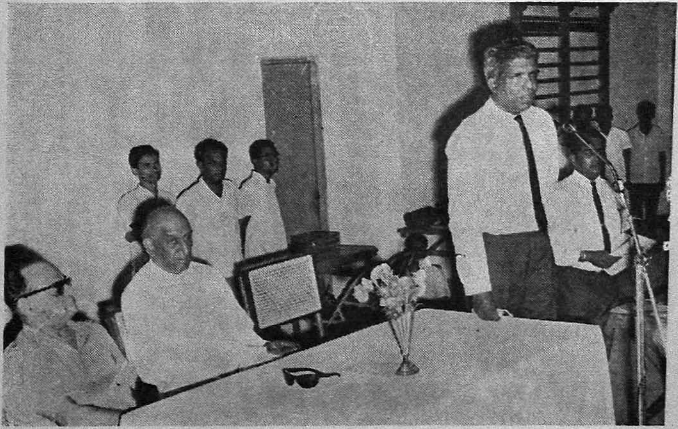

Thiru S. M. Diaz, I.P.S., Dy. Inspr.-Genl. of Police, C.I.D. Madras, welcoming the gathering.

Thiru W. I. Davaram, I.P.S., Superintendent of Police, Thanjavur, best shot in revolver, receiving the prize from the Inspr.-Genl. of Police.

The Scientific Aids Photographic Competition —
(1) Thiru K. R. Shenai, D.I.G., Police, & R.A.P., Madras,
(2) Thiru N. Pichandi, M.Sc., Director, Forensic Science Laboratory,
(3) Thiru Murugesan, D.C., Traffic & Licencing and
(4) Thiru R. Kaliyappan, B.A., Principal, P.T.C., Vellore

— Judges of the competition

Thiru S. Ramasami, Law Instructor, P.T.C., Vellore, receiving Ist prize from I.G.P. during State Police Duty Meet, 1970

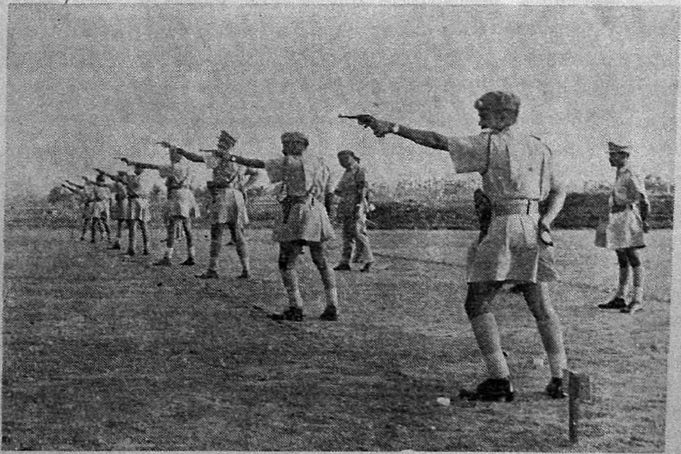

Revolver Shooting Competition

Modern Trends in Investigation of Crime

By

Prof. K. P. VENKATESHA MURTHY,
(Dy. S. P.), Head of the Dept. of Criminology and Forensic Sc., Karnatak College, Dharwar.

DETECTION of crime has exercised human intelligence from the earliest days when it was based on sound common sense. However, during the past few decades, with the advance of science and technology, crime detection has grown into a scientific art. Starting from a careful and systematic inspection of scene of crime and gathering of various physical clues for laboratory analysis etc., upto the point when the culprit is finally punished in court, science keeps us constant company.

Forensic science which is comparatively young, invokes to its aid a number of mature sciences like physics, chemistry, anatomy and physiology, geology, zoology, botany, bio-chemistry, comparison of finger prints and foot prints, handwriting and document analysis and even handicrafts like carpentry, weaving etc. A drop of blood, a strand of hair, a wisp of cloth, a speck of dust, a solitary finger print or a forlorn looking skull may well lead to the detection of the culprit when handled by an astute police officer and an able scientist. This science depends upon certain fundamental rules as for example that "No two finger prints are ever identical; Finger Prints do not change during a person's life time". "Neither God nor man created any two wholly identical things", etc.

"Truth is stranger than fiction". This saying is very true in the case of crime and criminalistics. No writer of detective fiction whether it be Sir Arthur Conon Doyle, or Agatha Christie, or Dorothy L. Sayers, or Semenon, or G. D. H. and

By Courtesy : Editor, The Dharwar Dt. Police Benevolent Fund Souvenir 1970.

M. Cole, or Margery Allingham, or Ellery Queen etc., can possibly imagine macabre situations which arise so frequently in real life Even if a novel should be based on the life story of a person who commits a large number of murders *("A Multicide")*, like Raman Raghavan, Albert Reginald Christie or John George Hague, such a novel would probably be shunned by the public because of the almost monotonous repetition of gruesome murders committed by these human ghouls with almost tiresome regularity. However, modern progress and industrialisation have also resulted in corresponding increase of subtle and daring crimes like bank robberies, dacoities, murder, currency note forgery, cheating and embezzlement The culprits are growing more and more conscious of the power of forensic science and are taking greater care to hide their tracks. Hence, investigation of crime has also to be reoriented on modern scientific lines. In this small article I have endeavoured to outline some of the modern methods provided by science to the police in their unceasing battle against crime.

Personal identification

It is of utmost importance for purposes of investigation that the dead body should be identified and the suspect traced without loss of time. Photography and finger prints have long since replaced Bertillon's Anthropometry. Both these means are being widely used to identify criminals and even dead bodies. In America, the Federal Bureau of Investigation has successfully introduced the system of finger printing civilians also This helps greatly in identifying dead bodies in motor vehicle accidents, Railway disasters, earth-quakes, fires and floods. Needless to state these civilian finger prints are maintained separately and are not mixed up with those of criminals. If only, our public could be induced to co-operate and the police of our country can undertake this stupendous task, problem of identification would be made much simpler. If only we had some record of finger prints of the victims of the Yelavigi Railway disastar, how easy it would have been to identify the crushed and mutilated bodies? As it was, quite a few of the unfortunate

victims went to their graves without having been identified. The science of finger prints has also been modernised with the adoption of poroscopy etc.

Photo superimposition which was pioneered by Dr. Glaister and Prof. Brash in the Buck Ruxton case around 1935 in England has now been recognized as a fairly reliable means of human identification, by means of the skull. Good work has been done in our country also as for example in the cases of Pancham Shukla of West Bengal and Malliah of Coorg etc. Identification of human remains like bones has also been developed to an astonishing degree by Forensic Scientists. Notable examples being the Pelvic bone case of Egypt handled by Sydney Smith who was able to describe the owner of the pelvic bone with accuracy and even deduced the manner of her death etc The West Bengal skull identification case handled by the Central Forensic Science Laboratory, Calcutta, where the scientists were able to conclude that the late owner of the skull was an old man of 60—65 years who had been suffering from frequent headaches and vomitting as a result of a cancerous growth at the base of the skull and that he was blind in the right eye and partially blind in the left etc. The Hyderabad case in which the identity of a dead person was established when a bolt and nut used to bind a fractured arm bone some years previously, were recognised by the doctors, of the Osmania Medical College Hospital The long bones of the human body, and the skull etc., provide valuable information about the stature, age, sex and deformities etc., of a person. X-Ray of bones and the number of teeth provide reliable information to the doctor while determining the age of a girl or boy in kidnapping cases. The Baptist Church Cellar murder case in which Dr. Keith Simpson of England was able to reconstruct the face and features of Mrs. Dobkin from an incomplete and half burnt skeleton is a classic example of identification of human remains. While birth marks, tattoos, wound marks and deformity are basic requirements for identification of living person, personal idiosyncracies and mannerisms like 'tic' can go a long way towards providing easier and reliable identification.

Other Clues and Methods

Latent finger prints on walls can be developed with Iodine fumes, Nynhydrin etc. long after they have been left behind by culprits. Finger prints on human skin were thought impossible of development till recently, but Electron Autography has made possible this also. Blood stained finger prints on human skin etc. can be developed by the Leuco-Malachite Green process. Invisible or latent prints on multi-coloured surfaces can be brought out by spraying them with fluorescent powders and examining them under Ultra-violet light. Similarly Ultra-violet rays help in bringing out and rendering legible chemical erasures on cheques, bank drafts, receipts, etc. The Gadag State Bank case is an example as also the Canara Bank case of Mangalore, where a Cheque for Rs. 475/- and odd in the name of Himmatlal was altered and made payable to one Rasiklal M. Shah for a sum of Rs. 2,151.50. The bank encashed the cheque but later investigation and examination under ultra-violet rays revealed the truth. Similarly, Infra-Red rays help in detecting powder residues on dark cloth in shooting cases, hidden writings and contents of sealed letters. Radiography has enabled the 'Snoopscope' to be invented. Through this one can watch suspects in utter darkness without revealing one's own presence. Soft X-Rays enable the detection of weapons, time bombs etc. hidden in trunks and under cushions.

Hair is useful as corroborative evidence. But in some cases like the Punjab Murder Case it may prove to be very good evidence. In that case the hair clutched in the dead woman's fist and the beard hair of a suspect were both found to possess a paired medulla (a very rare enomenon). This led to firm identification.

Recent advances in "Neutron Activation Analysis" have enabled the locating of the source of a given bit of hair, drop of blood, smear of paint etc. Recently the hair supposed to be of the late Emperor Napoleon is said to have been examined by

this method and found to contain a quantity of arsenic, a metallic poison. Similar findings are also recorded in other caees, thus giving rise to very interesting theories as to the cause of death etc. There is no doubt that this kind of analysis will prove to be highly useful for crime detection in the near future. It is already being used in U.S.A. and Canada both for industrial, and investigation purposes.

The Microscope is a powerful weapon in the hands of the forensic scientist. It is used for measuring the medullary index of hairs, for identifying textile fibres, for finding out the physical composition of soil etc. as well as to compare pieces of cloth connecting the crime scene with the culprit. The bullet comparison microscope enables us to determine whether a particular bullet has been fired from a particular fire arm or not. The human eye cannot discern anything less than fifty microns or 1/1000 millimetre or in other words approximately the size of a thin hair. The microscope enables not only enlarged and clear views of minute particles of hair, fibre, dust, etc. but also helps in comparing different samples.

Even occupational dust is of great use in crime detection. Coal dust detected on a cloth left behind by dacoits at a North Indian Factory enabled the Police to rightly conclude that at least one member of the dacoit gang was a colliery worker. Minute chips of wood in the pocket of a pair of dungarees enabled Dr. Henry of California to conclude that the train robber to whom it belonged was a left handed lumber jack from California and that he was a dandy in his habits and was well built and above average height, etc. The cashier of a bank in Bombay area was abducted in a vehicle and was throttled to death in the back seat and the dead body was pushed out, before the culprits drove away with the cash box etc. A piece of black cloth was found near the body. Traces of light blue and dark blue black paint were found sticking to the victim's shoes. By employing Emission Spectrography, and Reflectance Spectrophotometry etc., the forensic scientists were able to establish that the traces of

paint resembled the paint found on the back of the front seat of the vehicle and that the cloth piece also resembled the cloth of the back seat of the suspected vehicle etc.

A fragment of a glass bottle found in the pocket of the murderer was matched successfully with a broken wine bottle with which he had brained the victim.

A strand of textile fibre was found caught in a bush near a blood stained axe at the scene of a murder. This bit of fibre was compared with the coloured fibre from the suspect's shorts by direct transmission spectrophotometric examination of the dye and a good match was established between the two.

Currency notes worth Rs. 23,000/- were stolen and the envelope which was recovered near the scene was compared with other envelopes in the suspect's possession. The physical measurements were carefully taken and superposability was established and the envelopes were successfully matched by means of transmission spectra etc.,

Police dogs are being increasingly used for tracking criminals. They have proved their worth in cases of Madras, Bombay, West Bengal etc. In a case of Madras the dogs were able to take the scent from near a partially buried headless body, nearly 72 hours after the murder and were able to trace not only the head buried in the sand more than a mile away but also were able to lead the police to the actual spot where the murder had been committed. A police dog squad has been created in our State recently by our Inspector-General of Police. It has already started doing good work in the sensational mass murder case of Belur Srinivasa Iyengar and his family in Bangalore, a few years ago. Intelligent and diligent collection of intelligence (information) and full utilisation of scientific aids led to the detection of the case and ended in convictions of the cold blooded murderers.

In spite of all the above mentioned advances in forensic science the police cannot do without proper collection of

criminal intelligence. It is this diligent under cover work of our State C.I.D. and crime branch that has led to the detection of a number of gangs of currency note counterfeiters. These remarks apply to other States like West Bengal, Madras, Bombay (Maharashtra) etc.

Now it is possible not only to determine to which of the main blood groups a particular specimen belongs but also to find out the sub-group, the presence of Rh factor etc. There is no doubt that with the rapid advances being made by science in the forensic field, crime detection is destined to become a specialised and precise art However, there is a very important element necessary for successful investigation of crime. It consists of willing and intelligent co-operation of the public who have to educate themselves not to interefere with a scene of crime in anyway until the arrival of the police. They should also willingly come forward with information known to them and thus help the police to help them. The police officers on their part have to grow increasingly clue conscious and zealous and pains-taking as well as scientific in their investigation methods.

HIGH SOUNDING

(Information under Sec. 107 Cr. P. C.)

A quarrel born between two women matured into a big fight and therafter wedded itself to a full-grown manly faction In order to divorce this village of this bad relationship, it is prayed that the Courtship be pleased to bind them together with Security Sections, so that all their conception and tendency to procreate further faction may be legally aborted.

GEORGE MOSES,
(Superintendent of Police,
Pondicherry.)

INVESTIGATION AND DETECTION OF CRIMES BY SCIENTIFIC METHODS — CHANCE FINGER PRINT CLUES

By

M. GANAPATHY

Superintendent, Single Digit Finger Print Section, Tirunelveli.

THE Diocesan Co-operative Stores, Palayamcottai, is a big institution with many branches. The Main Store and Head Office is situated near the Cathedral on the National Highway, Madras-Kanyakumari Road which is a busy thoroughfare with vehicular and pedestrian traffic throughout day and night. The Co-operative Stores have night watchmen to guard them safely. In spite of it, burglars entered into it on the night of 12-1-70 by removing tiles on the back side and committed theft of property valued about Rs. 300/-. It was reported to the Police and was registered on 13-1-70 as Cr. No. 21/70 u/s 457 and 380 IPC of CCB III Palayamcottai Station. The investigating officer sought the help of the Single Digit Finger Print Section, Tirunelveli-2. As it was a holiday on account of Bhogi, the Bureau was not open. The Superintendent Thiru M. Ganapathi was contacted by the investigating officer and he immediately visited the scene of crime The objects were examined and chance finger prints were developed. The finger prints of inmates and employees were prepared for elimination. After eliminating the prints of inmates, the other prints were got photographed. The next two days were Pongal holidays. On 16-1-70 the next working day after the occurrence of the offence, the Single Digit Section worked to identify the prints collected at the scene of crime. F. P Expert Thiru J. Norman Devadoss examined the prints and by sight memory suggested to check the prints of ex-convict Pappu Peries on record. On checking the chance print marked P1 on an Ostermilk Tin at the crime scene was found identical with the right thumb print on record in S. D. 451 of Pappu Peries s/o Antonisavarimuthu Peries, Palayakayal, Eral P. S. The identification was communicated immediately to the

SINGLE DIGIT FINGER PRINT SECTION — TIRUNELVELY-2

Palayamcottai C.C.B.-III Cr. 21/70

D/o. 12—1—70 Night

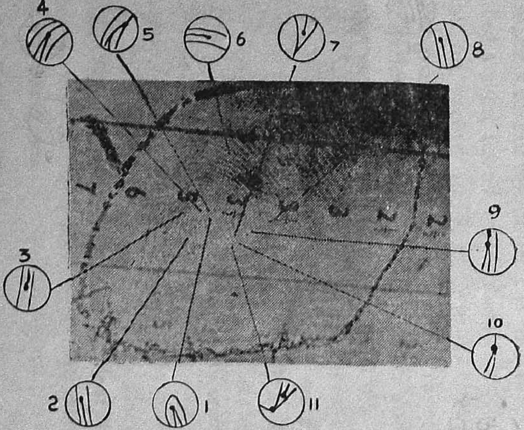

Photo enlargement of a chance finger print found on the Ostermilk tin on 13—1—70 at the scene of crime

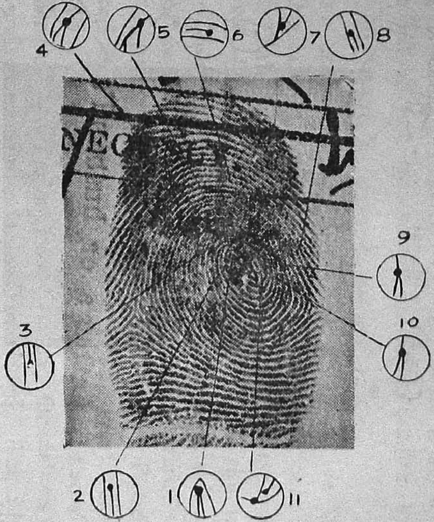

Photo enlargement of the specimen right thumb print of Pappu Peries S/o Antonisavarimuthu Peries, taken on 21—2—70

SINGLE DIGIT FINGER PRINT SECTION — TIRUNELVELY-2

Palayamcottai C.C.B.-III Cr. 128/70 U/s. 457/380 I.P.C.
D/o. 7—2—70 Night

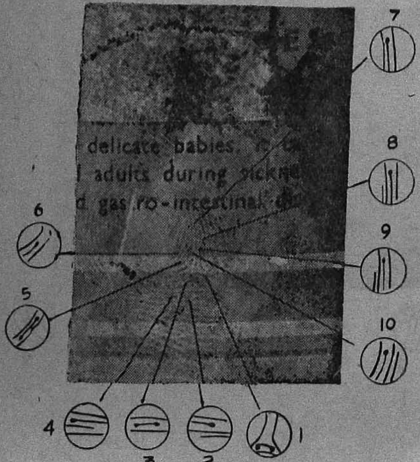

Photo enlargement of a chance finger print found on the Lactodex tin at the scene of crime on 8—2—70

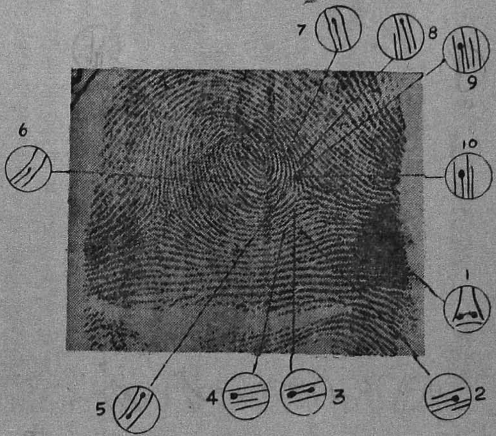

Photo enlargement of the specimen right thumb print of Joseph S/o Michel Samban, Kombadi taken on 21—2—70

investigating officers. They took all steps to apprehend the culprit. He could not be traced quickly. Similar offences occurred again.

There is a branch of the Tirunelveli Co-operative Wholesale Stores (Nellai Super Market) on the High Road near Kulavanikarpuram, Palayamcottai. Night watchman is employed for the Stores. Yet burglars entered into the Stores by making roof hole and by wrenching window bars at the back side on the night of Saturday 7-2-70 and committed theft of articles alleged to be valued at Rs. 3000/-. It was reported to the Police and was registered on 8-2-70 Sunday in Palayamcottai C C. B. Cr. 128/70 u/s 457 & 380 IPC. The investigating officer sought the help of the Single Digit Finger Print Section, Tirunelveli-2. As it was a Sunday the Section remained closed. The Superintendent, Single Digit Finger Print Section was contacted by the Investigating Officer and he immediately went to the scene of crime and examined the objects. He arranged to prepare the finger prints of the inmates and employees for elimination and then took the objects containing developed prints to the Single Digit Section. He made a direct search in the records on the same day and identified a print found on a Lactodex tin, with the right thumb print on record in S. D. 956 of Joseph s/o Michel Samban of Kombadi within a few hours of the reporting of the crime. The investigating officers took steps to locate and arrest this criminal also. It was then learnt that both Pappu Peries and Joseph were associates. They, along with another ex-convict Muthu alias Mani of Madurai, joined together and were committing burglaries. They were arrested on 21-2-70 and properties in six H. B. cases of Tirunelveli Town Circle were recovered from them. They were charged in all cases and were convicted.

The investigating officers neither knew nor were there any reasons to suspect these criminals till they were identified by chance finger print clues, which helped greatly in the detection and in the prosecution of the cases.

EPILOGUE

By

S. M. PANCRACE
D.S.P., (Retd.)

AS I lay down my office, I feel that I will be failing in my duty if I do not pay my humble tribute to the magician who has guided and shaped my official career. We have all seen magicians conjuring up a live rabbit from an empty hat or a pretty little girl from underneath a basket. We also read in the old Testament of the Witch of Endor conjuring up the ghost of prophet Samuel for King Saul to be admonished But seldom do we come across a magician who transforms an asthmatic patient into a sparkling athlete, or a timid and fickle-minded young man into a dare-devil, who could defy not only human rowdy elements, but the very fury of the elements of nature. Of such a magician, I now make bold to speak.

It was in November 1943, when the second world war was in its crucial stages, and the entire atmosphere surcharged with an air of uncertainty, that I was posted to Muthupet Police Station in Thanjavur district. I had just been discharged from the hospital after a severe asthmatic attack. I was in no mood to continue in the department, partly on account of my ill-health and partly because of certain delicate reasons pertaining to my religious tenets. Verily, I had plunged into a "slough of despond". However, when I went and took charge of Muthupet Police Station in this frame of mind, I found at the Travellers' Bungalow, a magician who was destined to guide and shape my future career. Says the Magician on seeing me "Are you happy to join this station". And he does not wait for an answer. He goes on:—"Look here, Pancrace, the District Police Sports Day is fast approaching, and I find that Nagapattinam Sub-Division has never been on the board for the past decade. I want you to win all the trophies. Understand?" And I replied: "Me, Sir!

I have just come out of the hospital. I pray you to hold me excused." Comes back from the magician the following reply. "Fiddlestick", "I am telling you that I want you to win all the trophies. And you are going to win. Go into action, here and now", and I could notice that the magician was trying to suppress a smile. But that smile was infectious. I felt possessed by a spirit of courage which I had never known before. What a magic there was in the words "you are going to win,". And so, I went into action—training my men in drill, shooting and athletics. And the magician was watching me all the time, now patting me on my back, now reproving me for my drawbacks. The final day of the sports was full of surprise for everyone. Nagapattinam Sub Division made a clean sweep of the trophy table, my own personal share of the laurels being none too negligible. It was then that I realised that "nothing succeeds like success" The magician himself was so surprised that he exclaimed looking at me, "I never knew that you were such a good runaway at school until I saw you in action today." As in sport, so it was in Police work—maintenance of law and orderin a riot-affected area, investigation of intriguing and complicated crimes, and the conduct of cases contested by a galaxy of legal luminaries. Almost everything that I touched brought forth success, success in an abundant measure. This led to my early promotion in service, and I now reckon that I still hold the fastest record for such a promotion. When the time came for the magician to leave me, on his higher promotion, he gave me the following piece of advice which was only slightly different in language, from the one given by St. John the Baptist to the Roman soldiers of old, viz, "Plunder no one, accuse no one falsely and be content with your pay". Now as I take leave of the force which has treated me exceptionally well, I feel that I have lived upto this standard. All this I could not have achieved but for the galvanizing influence of the magician! Need I say that the magician is no other than our revered Inspector-General of Police, Thiru R. M. Mahadevan.

IX Tamil Nadu Police Aquatic Meet, 1970

By

P. DORAI, I.P.S.,
Supdt. of Police, Crime Branch, C.I.D., Madras.

PRIZE LIST

1. 100 Metres free style

I.	P.C. 832 Viswanathan, Central Range	1′-13.2″
II.	P.C. 5117 Stephen, City Range	(Set up in heats)
III.	P.C. 878 Isakkimuthu, City Range	(New record)

2. 100 Metres breast stroke

I.	H.C. 3576 Dhanapal, City Range	1′-29″
II.	P.C. 3715 Gnanadass, City Range	(Set up in heats)
III.	P.C. 2459 John Selvaraj, R.A.P. Range	(New record)

3. 100 Metres back stroke

I.	P.C. 4146 Appikunjan, M.C.P.	1′18″
II.	P.C. 5049 Abdul Wahab, M.C.P.	(New record)
III.	P.C. 1338 Kandaswamy, C.R.	

4. 100 Metres butterfly stroke

I.	H C. 3576 Dhanapal, City Range	1′-23.5″
II.	R S.I. Thangappan, City Range	(New record)
III.	P.C. 2318 Marimuthu, Central Range	

5. 200 Metres free style

I.	P.C. 832 Viswanathan, Central Range	2′-47″
II.	P.C. 5117 Stephen, City Range	(New record)
III.	P.C. 688 Arumaithangam, R.A.P. Range	

6. 200 Metres breast stroke

I.	H.C. 3576 Dhanapal, City Range	3′-18.6″
II.	P.C. 3715 Gnanadass, City Range	(Set up in heats)
III.	P.C. 1126 Nagarajan, Central Range	(New record)

IX TAMIL NADU POLICE AQUATIC MEET, 1970

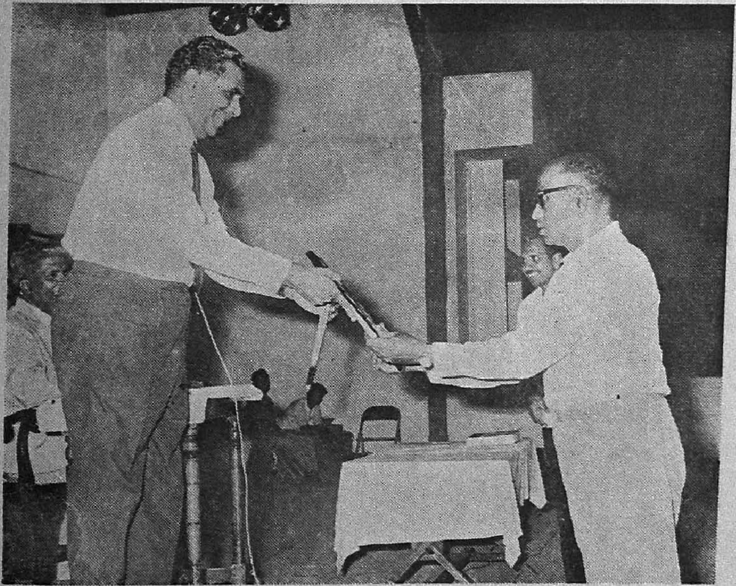

Thiru P. Kuppuswami, I.P.S., Commissioner of Police, Madras, handing over the Championship Shield to City Range.

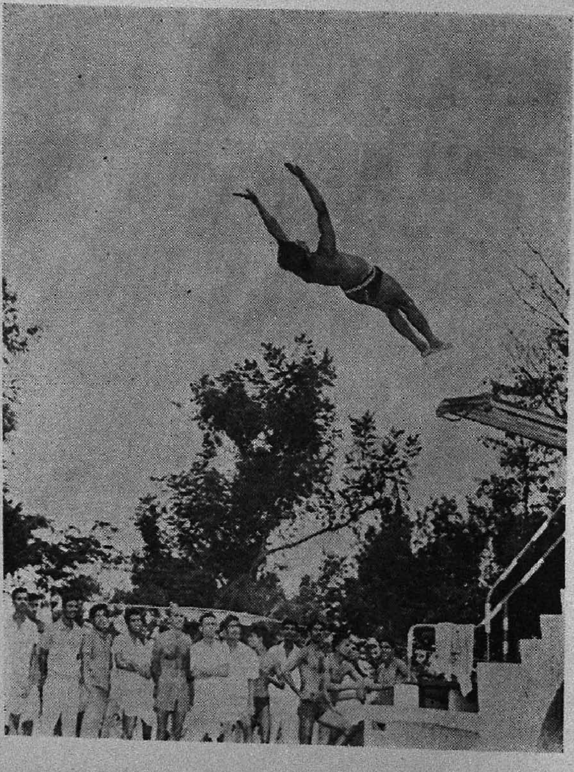

In action

Thiru P. Dorai, I.P.S., Supdt. of Policc, Crime Branch, C.I.D. and Secretary, Tamil Nadu Police Sports Committee, reading the report of the meet.

WINNERS OF THE MOUSTACHE COMPETITION HELD DURING THE THANJAVUR

DISTRICT POLICE SPORTS, 1970

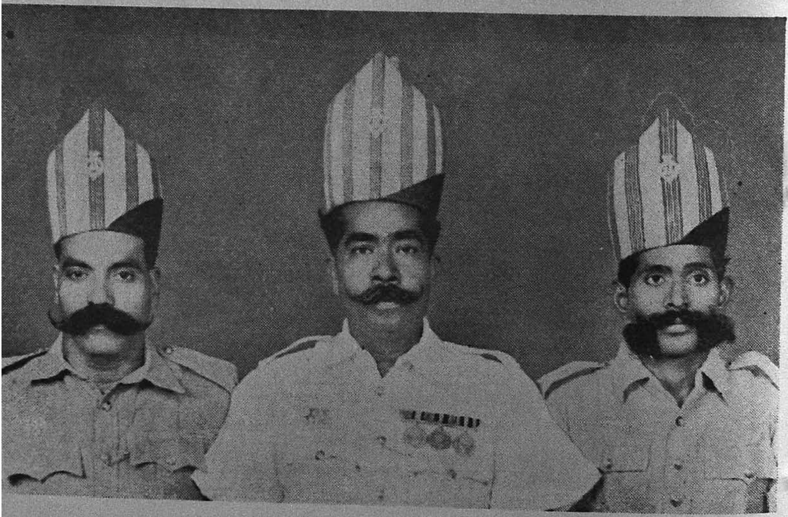

"These constables three from Tanjore
Outlandish moustaches grow ;
They groom them with care,
With artistic flair.
Can any these whiskers outgrow ?"

— *W. I. Davaram, I.P.S.,*
S. P., THANJAVUR.

7. 200 Metres back stroke

I.	P.C. 4146 Appukunjan, City Range	2′-55.2″
II.	P.C. 5049 Abdul Wahab, City Range	(Set up in heats)
III.	P.C. 2569 Muthu Kutty, R.A.P. Range	(New record)

8. 200 Metres butterfly stroke

I.	H.C. 3576 Dhanapal, M.C.P.	3/20″
II.	P.C. 2318 Marimuthu, C.R.	
III.	P C. 2391 Johnson, R.A.P.	

9. 400 Metres free style

I.	P.C. 832 Viswanathan, Central Range	6′-6″
II.	P.C. 5117 Stephen, City Range	(New record)
III.	P.C. 878 Isakkimuthu, City Range	

10. 800 Metres free style

I.	P.C. 832 Viswanathan, Cetral Range	13′-11.6″
II.	P C. 683 Arumaithangam, R.A.P. Range	(New record)
III.	P C. 2433 Balakrishnan, Central Range	

11. 4 x 100 Metres free style relay

I.	City Range	4′-38.8″
II.	Central Range	(New record)

12. Forward dive

I. Hav. 2279 Narayanan, R.A.P. Range
II. Hav. 2314 Marudhamuthu, R.A.P. Range
III. P.C. 1135 Nagappan, City Range

13. Back dive

I. Hav. 2279 Narayanan, R.A.P. Range
II. Hav. 2314 Marudhamuthu, R.A.P. Range
III. P.C. 1135 Nagappan, City Range

14. Reverse dive

I. Hav. 2279 Narayanan, R.A.P. Range
II. Hav. 2314 Marudhamuthu, R.A.P. Range
III. P C. 1135 Nagappan, City Range

Team Championship won by city range with 69 points.

Crime Statement for the Quarter Ending 30–6–1970

Serial No.	Name of District	Area in K. Ms.	Population	Total number of crimes	Offences relating to currency and Bank notes	Offences relating to Coins	Murder	Kidnapping	Dacoity and preparation and assembly of dacoity	Robbery	House breakings	Thefts	Criminal assault	Total number of juveniles concerned	Policemen per 10,000 of population
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
1	Madras City	126.00	20,48,000	2,331	8	—	10	11	—	—	24	1,175	69	89	26
2	Govt. Rly. Police, Tiruchy	—	—	283	—	—	—	—	—	—	5	107	1	6	—
3	Tiruchirapalli	14,093.30	31,90,078	850	3	—	25	7	—	4	89	224	—	—	—
4	Thanjavur	5,987.20	32,45,927	531	1	—	18	—	—	—	192	278	—	33	9
5	South Arcot	6,722.40	27,76,767	544	—	—	13	6	1	—	135	258	131	18	6
6	Chingleput East	1,749.00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Chingleput West	26,03 00	9,95,985	466	—	—	14	3	—	- -	145	320	99	12	7
8	North Arcot	7,446.40	31,41,193	373	2	—	17	7	—	—	134	239	41	34	7.2
9	Salem	5,333.00	24,71,857	343	1	—	12	4	—	1	109	232	22	17	1
10	Coimbatore	9,638 00	25,41,401	1,514	1	—	21	4	3	1	152	325	—	42	5
11	Madurai Urban	1,913.40	1,55,587	1,321	1	—	10	2	—	—	40	175	—	27	12
12	Madurai North	—	—	677	3	—	18	4	—	6	95	66	—	—	—
13	Ramanathapuram	31,046.00	23,09,938	268	—	—	20	—	1	3	56	186	—	15	—
14	Tirunelveli	11,297.28	27,29,469	443	4	—	17	7	—	—	88	169	28	32	9
15	Kanyakumari	1,033.00	9,97,000	213	2	—	4	—	10	—	23	28	30	7	1.6
16	Nilgiris	1,757.02	2,79,359	120	—	—	2	—	—	—	38	68	14	6	13.1
17	Dharmapuri	5,948.10	13,32,251	177	—	—	13	—	—	—	81	83	—	20	—

கருத்துக் கோர்வை

அளித்தோன்:

N. ராமசாமி,

(போ உ ஆ. தஞ்சை)

தமிழக காவல்துறை, ரகசிய புலனாய்வுக்குழு, சென்னை-4.

காவல்துறையினரின் சிந்தனைக்கு

நம்மிடம் எவ்வளவு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது முக்கியமல்ல ஆனால் நம்மிடம் இருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது தான் முக்கியம். அதிகாரத்தை வைத்து நாம் பெருமை தேடிக்கொள்வதைவிட, நாம் அதிகாரத்துக்கு பெருமையினைத் தேடித்தருதல் தான் நமது கடமையன்றோ !

நாம் பலாத்காரத்தினால் ஒரு குற்றவாளியை பணிய வைத்து விட்டோமா ? அப்படியானால் அவருடைய உடம்பை மட்டும் தான் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த குற்றவாளியின் உள்ளம் ? அதனை எப்படி பலாத்காரத்தினால் அடக்கிவிட முடியும் சிந்திப்போம் செயல்படுவோம்.

நமது உதவியாளர்களிடம் நம்பிக்கை வைப்போமாக. அவர்கள் நம்மிடம் விசுவாசமாக இருப்பார்கள் அவர்களைப் பெருமையாக நடத்துவோமாக. அவர்கள் பெரிய மனிதர்களாக நடந்துக் கொள்ளு வார்கள்.

எது அநீதி ? கோபமோ, அச்சமோ, இன்பமோ, துன்பமோ, பொறாமையோ, ஆசையோ அல்லது சிபார்சுகளோ நம்மை ஆட்டி வைக்கும்போது நாம் செய்யும் செயல்களுக்குத் தான் பெயர் அநீதி.

நாம் சட்டங்கள் அவ்வளவையும் பின் பற்றி செயல்படவேண்டும் என்பதில்லை ஆனால் நமது செயல்கள் எல்லாம் சட்டத்துக்கு உட் பட்டே இருக்கின்றனவா என்பதனை சிந்திப்போம்.

நாம் வீழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கும்போது அடக்கமாக இருப்பது பெரிய காரியமல்ல ஆனால் பிறர் நம்மை புகழும்போது அடக்கமாக இருக்க முடிந்தால் அது தான் பெரிய சாதனை.

நமது உதவியாளர்களைக் கண்டிக்க வேண்டியிருந்தால் தனிமை யில் கண்டிப்போம் ஆனால் பாராட்ட வேண்டியிருந்தால் நாலு பேர் முன்னிலையில் பாராட்டுவோம்.

அறிவீனத்துள் பெரிய அறிவீனம் எது? எந்த ஒரு காரியத்தையும் காலத்தே செய்யாமல் காரணமின்றி தள்ளிப் போடுதல் தான்.

செருக்கும், கோபமும் முன்னால் போகிறதா? அப்படியானால் அவமானமும், அழிவு காலமும் பின்னாலே வரும் ஐயம் வேண்டாம்.

பகைவன் என்று நாம் எவனைப் புரிந்துக்கொள்ளாமல் இருக்கின்றோமோ அவன் தான் நமது பகைவர்களுக்குள் மிகமிக பயங்கரமானவன்.

உத்தியோகம் என்பது நமது சாமார்த்தியம் எத்தகையது என்பதனைக் காட்டுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பே தவிர வேறல்ல.

கைக்கும், கருத்துக்கும் அருகில் உள்ள கடமையை முதலில் ஆற்றுவோம், அடுத்த கடமை என்ன என்பது தன்னாலேயே புலப்படும்.

தோல்வி எதை நிருபிக்கிறது? வெற்றி அடையவேண்டும் என்கிற நமது செய்கையில் போதிய வலு இருக்கவில்லை என்கிற ஒன்றைத்தானே.

எல்லா சக்தியும் நமக்கு இருக்கிறது. நாம் எதையும் சாதிக்கலாம் என நம்புவோம். நாம் பலவீனர்கள் என்று ஒரு போதும் நினையாதிருப்போம்.

ஆறு அடி மனிதர்களாகிய நமக்கு, நமது ஆறு அங்குல நாக்கே முதல் எதிரி எனக்கொள்ளுவோமாக.

நம்மில் பேச்சாளர்கள் என்றுமே நல்ல செயலாளர்களாக இருந்ததில்லை.

தற்பெருமை எங்கு முடிகிறதோ அங்கு கண்ணியம் ஆரம்பமாகிறது.

தன் கடமை எது என்பதை உணர்ந்தவன் அறிவாளி. கடமையை எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதை அறிந்தவன் திறமைசாலி. செய்பவன் நல்லவன்.

பணியாற்றுவதற்கு ஒரு பகல் போதும். விளையாடுவதற்கு ஒரு மணி நேரம் போதும் ஆனால் உண்மையான தோழனோடு பழகுவதற்கோ வாழ் நாள் முழுதும் கூடப்போதாது.

நல்ல கருத்துக்கள், உயர்ந்த பண்புகள் முதலியவற்றைப்பற்றி அடிக்கடி சிந்தனை செய்தால் தான் அவற்றிடம் ஈடுபாடு உண்டாகும். ஈடுபாடு உண்டானால் தான் அவற்றிற்காக ஏங்குவோம் ஏங்கினால் தான் தேடுவோம் தேடினால் தான் அவைகளைக் கிடைக்கப் பெறுவோம்.

" தீ "

அளித்தோன :

வே. இராமநாதன்,

உதவி ஆய்வாளர், மதுவிலக்கு நுண்ணறிவுப் பிரிவு,
புலனாய்வுக் கூடம், சென்னை-4.

உலகின் பல பாகங்களில் அவ்வப்போது தீ விபத்துகள் நிகழ்ந்து மக்களை ஆராத்துயரில் ஆழ்த்துவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். சில ஆண்டுகட்கு முன்னர் தமிழ் நாட்டிலும் குறிப்பாக சென்னை நகரில் பல்வேறு குடிசைப் பகுதிகள் தீயின் கொடுமைக்கு பலியானதை நாம் அறிவோம். தீயினால் மக்கள் துன்பமடையும் சமயங்களில், காவற்துறையும், தீயணைப்புப் படையும், இரவு பகலாகப் பணி புரிகின்றன. காவற்துறையினரின் கடமை தீப்பிடித்த காலத்தில் மட்டுமல்லாது, தீப்பற்றிய காரணத்தை அறியும் வரை நீடிக்கின்றது. எனவே, தமிழகக் காவற்துறையினர் தீயின் பல்வேறு இயல்புகளையும், பரவும் விதங்களையும் தீ விபத்து ஏற்படும் காலங்களில் காவற் துறையினரின் கடமைகளையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று எழுதப்பட்டுள்ளதே இக்கட்டுரையாகும்.

தீ விபத்துகள் மூன்று விதமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன :

(1) இயற்கைத் தீ விபத்துகள் (natural)
(2) தற்செயல் தீ விபத்துகள் (accidental)
(3) வைப்புத் தீ விபத்துகள் (intentional)

இயற்கைத் தீ (Natural fire)

இயற்கைத் தீ உண்டாவதற்கு சூரியனுடைய வெப்பக் கதிர்கள் (rays) ஒரு காரணமாக அமையக்கூடும். பரவி வரும் சூரியக்கதிர்கள், கண்ணாடித் துண்டுகள் போன்றவற்றால் தடுக்கப்பட்டு, குவிந்து வெளியேறும்போது, அவற்றின் வெப்பம் குறுகிய பரப்பில் பெருமளவில் அதிகரித்து வீசுவதால் அவற்றின் எதிரில் படும் காகிதம் போன்ற எளிதில் தீப்பற்றக் கூடிய பொருள்கள், சட்டென்று தீப்பிடிக்க நேரிடலாம். சிறுவர்கள் விளையாடும்போது கண்ணாடித்துண்டுகள்

போன்றவற்றை குடிசைகள் மீது எறிந்து விடக்கூடும். இக்கண்ணாடித் துண்டுகளில் சூரிய ஒளிபட்டு, குவிந்து, வெளியேறி குடிசை ஓலை களில் படுவதால் குடிசை எரிந்து சாம்பலாக நேரிடும்

இடியும் மின்னலும் (Thunder and Lightning) இயற்கைத் தீ விபத்துகள் நிகழ்வதற்குக் காரணங்களாக அமையலாம். பல கிலோ வாட் மின்சார சக்தியினைத் தன்னகத்தே கொண்டு இடியும், மின்னலும் தாக்கும்போது, வீடுகள், மரங்கள் போன்றவை எளிதில் தீப்பற்றிக் கொள்கின்றன.

பூமியில் தோன்றும் பூகம்பங்கள், எரிமலைகள் ஆகியவற்றாலும் தீ இயற்கையாகப் பரவக்கூடும். எண்ணெய்|நிறைந்துள்ள பிரதேசங் களிலும், காற்று அழுத்த வேறுபாடுகள் காரணமாக தீப்பரவலாம்.

தற்செயல் தீ விபத்துகள் (Accidental fire)

தற்செயல் தீ விபத்துகளுக்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படு கின்றன :

பொறுப்பின்மையும் அலட்சியமும் (Carelessness and negligence)

நம்முடைய அலட்சியத்தாலும், பொறுப்பின்மையாலும் தற்செயல் தீ விபத்துகள் உண்டாகின்றன முனைகளில் நெருப்புடன் கூடிய பீடி, சிகரெட் துண்டுகளையோ, பற்ற வைத்த நெருப்புக் குச்சிகளையோ நாம் அலட்சியமாகத் தூக்கி எறிந்து விடுவதால், நெருப்பு பரவி, பல பொருள்கள் பாழாகின்றன குடிசைப் பகுதிகளில் வாழ்வோர் அடுப்பு களைப் பற்ற வைத்து விட்டு வேறு வேலைகளைக் கவனிக்கச் செல்லுங் கால், அடுப்பிற்கு அருகில் உள்ள வீட்டுக் கூரையின் முனை, தீப் பிடித்துக்கொள்ள நேரிடுகிறது நாம் சற்று பொறுப்புடனும், கவனத் துடனும் செயல்பட்டால் பெரும்பாலான தீ விபத்துகளைத் தவிர்த்து விடலாம்.

நெருப்புப் பொறி (Sparks)

நெருப்புப் பொறிகளாலும் தற்செயல் தீ விபத்துகள் ஏற்படலாம். தொழிற்சாலைகள், உலைகள், பட்டறைகள் ஆகியவற்றில் பயன் படுத்தப்படும் பல்வேறு மின்சார உபகரணங்களால், நெருப்புப் பொறி சிதறுகின்றது, சாணை பிடிக்கும் இயந்திரத்திலும் நாம் இப்பொறி களைக் காணலாம். பொற்கொல்லர், கருமார் ஆகியோரது பட்டறை களிலும் நெருப்புப் பொறிகள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொறிகள் அருகில் உள்ள பொருள்களில் பட்டு தீப்பரவ காரணங்களாக அமைகின்றன.

குறுக்கு மின்னோட்டப் பாதை (Short circuits)

மின்சாரப் பாதைகளில் பலகீனம் ஏற்பட்டு குறுக்கு மின்னோட்டப் பாதை ஏற்படும்போது, இடையில் உள்ள பொருள்கள் தீப்பற்றிக் கொள்ளக்கூடும். மின்சாரக் கம்பிகள் ஒன்றோடொன்று உராய்வதாலும் மின்சாரக் கம்பிகளில் தண்ணீர் போன்றவை படுவதாலும், மின் ஓட்டத் தடுப்புச் சாதனம் (Switch) பழுது படுவதாலும், பூச்சிகள் போன்றவை மின்சாரக் கம்பிகளை வெட்டி விடுவதாலும், குறுக்கு மின்னோட்டப் பாதை ஏற்பட்டு தீ விபத்துகள் நிகழலாம்.

வெடித்தல் (Explosion)

வெடி மருந்துகளும், தற்செயல் தீ விபத்துகளை உண்டாக்குகின்றன தீபாவளி போன்ற பண்டிகை காலங்களில் பட்டாசுகள் பல தீ விபத்துகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதை நாம் அறிவோம் ஆகாய விமான வாணம் எரிந்து கொண்டே மேல்நோக்கி சென்று வீடு, மரம் ஆகியவற்றின்மீது வீழ்ந்து, தீ விபத்துகளை உண்டாக்குகின்றது. அணுகுண்டு வெடி, வெடித்துச் சிதறும்போது, நெருப்புப்பற்றிய காகிதச் சுருள்களும், சணல்களும் வீட்டின் கூரை போன்றவற்றில் விழுந்து தீ விபத்தை விளைவிக்கின்றது. கிணறுகள் தோண்டவும், பாறைகளைத் தகர்க்கவும் உபயோகப்படும் வேட்டுகள், வெடித்துச் சிதறும் போது, அருகில் உள்ள குடிசை போன்றவை தீப்பிடிக்கலாம். வெடி மருந்துச் சாலைகளில் மருந்து இடிக்கப்படும் போதும், கலக்கப் படும் போதும், வெடித்து தற்செயல் தீ விபத்தினை ஏற்படுத்தக் கூடும்.

குறையுள்ள சூட்டடுப்பும், ஒழுகும் வாயுக்குழாயும் (Faulty stoves and leaking gas pipes)

'ஸ்டவ்' என்கிற சூட்டடுப்பை நாம் மிகக் கவனத்துடன் பயன் படுத்தவேண்டும் சூட்டடுப்புகளில் ஏற்படும் குறைகளால், திடீரென தீ விபத்து நேரலாம்; இந்த அடுப்புகட்கு அருகில் உள்ளோர் உடைகள் தீப்பற்றிக் கொள்ளலாம் இதனால் பொருட்சேதம் மட்டுமின்றி உயிர்ச் சேதமும் ஏற்படக் கூடும் நகரங்களில் பலர் வாயு (gas) அடுப்புகளைப் பயன் படுத்துகின்றனர் இவ்வாயுப் பொருள்கள் விரைவில் தீப்பிடிக்கக் கூடியவை. வாயுக் குழாய் களில் பழுது ஏறபட்டால், வாயு வெளியேறி தீ விபத்துகளை ஏற் படுத்தக் கூடும்.

உராய்வு (Friction)

உராய்வாலும் தற்செயல் தீ விபத்துகள் நேரிடலாம். 'காட்டுத் தீ'யை நம்மில் சிலர் கண்டிருக்கலாம்; பலர் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். காட்டில் உள்ள மூங்கில் போன்ற மரங்கள், காற்றினால் ஒன்றோடொன்று உராய்வதால், வெப்பம் ஏற்பட்டு, தீ பரவுகின்றது. வீடுகளிலும், சிறுவர்கள் நெருப்புக் குச்சி போன்றவற்றைத் தற்செயலாக மரம் சுவர் ஆகியவற்றின் மீது தேய்ப்பதாலும், தீ விபத்துகள் நிகழலாம். சாலை விபத்துகளின் போது, விபத்துகளில் சிக்கும் கார், லாரி போன்றவற்றில் உள்ள பெட்ரோல் தொட்டிகளில் (petrol tanks), பெட்ரோல் அதிவேகமாக உராய்வதால், எரியும் நிலை ஏற்பட்டு தீ விபத்து நிகழக்கூடும். பெட்ரோல், மண்ணெண்ணை போன்றவற்றை ஏற்றி வரும் புகை வண்டிகள், கப்பல்கள் ஆகியவையும், அதிர்ச்சி அடையும் நேரங்களில் தீப்பிடித்துக் கொள்ளலாம். இவற்றிற்கெல்லாம் உராய்வே காரணமாகும்.

பிராணிகளும், பறவைகளும் (Animals and birds)

பிராணிகளும் பறவைகளும் கூட தற்செயல் தீ விபத்துகளை உண்டாக்குகின்றன. எரிந்து கொண்டிருக்கும் குத்து விளக்கு போன்றவற்றில் உள்ள திரிகளை அவற்றிலுள்ள எண்ணெய்க்காக, காக்கை போன்ற பறவைகளும், எலி போன்ற பிராணிகளும் இழுத்துச் செல்லும்போது, அருகில் உள்ள பொருள்களில் நெருப்புப்பட்டு தீ விபத்து ஏற்படலாம்

தன்னிச்சையாக எரியும் நிலை (Spontaneous combustion)

காற்றுப் புக வசதியில்லாத இடங்களில் அடைத்து வைக்கப்படும் பொருள்கள், அவற்றுக்குள் சூட்டினை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, தீப்பற்றும் அல்லது எரியும் நிலையை (ignition or combustion) அடைகின்றன. இந் நிலைக்கு தன்னிச்சையாக எரியும் நிலை என்று பெயர் பூமியுள் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளும், தன் வெளிப்பரப்பில் (outer surface) பிராண வாயுவைத் (oxygen) தேக்கி வைத்துக்கொள்ளும் தன்மையை உடையன. இவ்விதமாகத் தேங்கியிருக்கும் பிராணவாயு, நாளாக நாளாக தீப்பற்றும் நிலையினை அடைகிறது. எவ்விதத்திலாவது வெளிப்புறத்திலிருந்து பிராணவாயு, இப்பொருள்கள் மீதுள்ள சூடான பிராணவாயுவுடன் கலக்குமானால், இரசாயன மாறுதல்கள் அடைந்து, பொருள் சட்டென்று தீப்பற்றிக்கொள்ளும். சில பொருள்களில் அடங்கியிருக்கும் இரசாயனக் கலவைகளும், காலப்போக்கில் இப்பொருள்களின் பரப்பின் மீது சூட்டினை ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால் தன்னிச்சையாக எரியும் நிலை ஏற்படக்கூடும்.

வைக்கோல் போர் திடீரென்று பற்றி எரிந்து விடுவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம் இதற்குக் காரணம் வைக்கோலது 'தன்னிச்சையாக எரியும்' நிலையே. நிலையாகப் போடப்பட்டிருக்கும் வைக்கோல் போரின் உட்பகுதியில் இரசாயன மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. வெளி மண்டலத்தில் உள்ள பிராணவாயு வைக்கோல் போரினுள் நுழையும்போது இரசாயன மாறுதல் அடைந்துள்ள வைக்கோல், பிராணவாயுடன் கலந்து விடுவதால், வைக்கோல் தீப்பற்றிக் கொள்கிறது. எண்ணெய் தோய்த்து எறியப்பட்ட காகிதங்கள், துணிகள் போன்றவையும் பிலிம் சுருள்கள் போன்றவையும் தன்னிச்சையாக எரியும் நிலையை அடையக்கூடும்.

வைப்புத் தீ (Intentional fire)

பல்வேறு நோக்கங்களால், ஒருவர், அடுத்தவர் பொருளுக்கு தீ வைத்து சேதப்படுத்துவதைத்தான் 'வைப்பு தீ' என்கிறோம். இதனை ஆங்கிலத்தில் (arson) 'ஆர்சன்' என்று கூறுகின்றனர். மற்றவர்களால் தீ பலகாரணங்கட்காக வைக்கப்படுகின்றது. அவற்றில் சிலவற்றைக் கீழே காண்போம்.

(1) தீப்பித்து பிடித்தவர்களால் (Pyromaniacs) 'வைப்புத் தீ' விபத்து ஏற்படலாம். தீப்பித்து பிடித்தவர்கள், தீ வைத்து, நெருப்பு பரவுவதைத் கண்டு பெரு மகிழ்வு அடையும் மூளை மற்றும் மனநோய் உடையவர்களாவர். தீ விபத்து நடந்துள்ள தலங்களில் இவர்கள் காணப்பட்டால், நாம் இவர்களது செயல்களை இரகசியமாகக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(2) இன்ஷ்யூரன்ஸ் மோசம் (Insurance fraud) புரியவும் 'வைப்புத் தீ' வைக்கப்படுகின்றது. வீடுகள், கடைகள் போன்றவற்றை பெருந்தொகைக்கு தீ இன்ஷ்யூரன்ஸ் (Fire Insurance) செய்து, அவற்றிற்கு தாங்களே தீ வைத்து கொளுத்தி, இன்ஷ்யூரன்ஸ் தொகையைக் கோரும் பணக்காரர் பலர் அயல் நாடுகளில் உள்ளனர்.

(3) பத்திரங்களை அழிக்கவும் (to destroy documents) தீ வைக்கப்படுகிறது தங்களுக்கு சாதகமிலலாத நிலையில் உள்ள பதிவுப் பத்திரங்கள் (Registration deeds), ஒப்பந்தத்தாள் (agreement forms) இன்னபிற பத்திரங்களை அழித்து விட சிலர் நினைத்து, செயல் படுகின்றனர்; பதிவேடுகளும், பத்திரங்களும் உள்ள வீடுகளுக்கோ, கடை

கட்கோ தீயை வைத்து விடுகின்றனர். வருமான வரி போன்ற வரிகளை செலுத்தாமல் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றவும் கணக்குப்புத்தகங்களை அழிக்க வேண்டி தன் வீட்டுக்கோ, கடைக்கோ, தானே தீ வைத்துக் கொள்வாரும் உண்டு.

(4) வஞ்சம் தீர்க்க வேண்டியோ, பொறுமை, ஆத்திரம் ஆகிய வற்ருல் பீடிக்கப்பட்டோ ஒருவர், மற்றவர் சொத்துக்கு தீ வைக்கக் கூடும் மற்றவர் ஒருவர், தன் வியாபாரத்தில் புகழ்க் கொடி நாட்டு வதைக் காணச் சகிக்காத ஒருவர், அவரது வியாபாரப் பொருள் களுக்கோ, அவை வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்கட்கோ தீ வைத்து விடலாம். வியாபாரப் போட்டி மனப்பான்மையும் ஒருவர், இன்னொரு வர் சொத்துக்கு தீ வைக்க தூண்டுகோலாக அமைகிறது. மமதை, அதிகாரவெறி, ஆணவம் ஆகியவற்ருல் உருவானவரும், மற்றவர் பொருளுக்கு தீ வைப்பதுண்டு.

(5) பெரும் குற்றமொன்றினைச் செய்து, அதனை, தீ விபத்தைக் காட்டி மறைத்து விட எண்ணுவோரும் உலகில் இல்லாமல் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக ஒருவன் மற்றவனைக் கொன்று விட்டான் என்று கொள்ளுவோம். கொலை செய்யப்பட்டவன் தீயினால்தான் இறந்தான் என்று பிறரை நம்பச்செய்ய பிணம் உள்ள வீட்டைக் கொளுத்தக் கூடும் இறந்து போனவன் பிணத்தை மறைக்கவும், பாங்க் (Bank) ஒன்றில் பணிபுரியும் ஒருவன் தன் பாங்க் பணத்தைக் கையாடி இருக் கலாம்; அது பிறருக்குத் தெரிந்து விடாமல் இருக்க பாங்குக்கே தீ வைக்க முயலலாம கள்ள நோட்டுகள் அச்சடித்த ஒருவன், போலீஸ் தன்னைப் பிடித்து விடக் கூடுமென்று அஞ்சி, கள்ள நோட்டுகள் வைத்திருக்கும் இடத்தையே தீயிட்டு அழிக்க முயலலாம்.

இவை போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் 'வைப்புத் தீ' ஏற்படு கின்றது தீ விபத்து நடந்த தலத்தில், துப்புத்துலக்குவோர், கீழ்க் காணும் சந்தர்ப்பங்களில், 'யாரேனும் தீ வைத்திருக்கலாம்' என்று ஐயப்படலாம் :-

1. தலத்தில் உள்ள கதவுகளும், ஜன்னல்களும் உடைந்திருத்தல்.
2. தலத்தில் மண்ணெண்ணெ, பெட்ரோல், செலுலாய்ட் ஆகிய வற்றின் மணம் புலப்படல்
3. ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு இடங்களில் தீ தோன்றுதல்.
4. எளிதில் தீப்பிடிக்கக் கூடிய பொருள்கள் தலத்தில் காணப் படுதல்.

5. முதலில் தீ தோன்றிய இடத்துக்கு அருகில் அங்கு நியாயமாக இருக்க வேண்டாத பொருள்கள் காணப்படுதல்.
6. தாமதமாக தீ பிடிக்க வைக்கக் கூடிய சாதனங்களான (delayed action devices) மெழுகு வர்த்தி, உருக்குக் கம்பி (fuse) ஆகியவை காணப்படுதல்.
7. பீரோக்கள், மேசைகள் ஆகியவை உடைபட்டிருத்தல்; அவற்றின் அறைகள் திறக்கப்பட்டிருத்தல்.
8. தீப்பிடித்து எரிந்து போன பலப்பல பதிவேடுகள், பத்திரங்கள், புத்தகங்கள் ஆகியவை காணப்படல்.
9. இதற்குமுன், தீப்பிடித்த இடத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகத்துக்கு இடமளிக்கக் கூடிய சில தீ விபத்துக்களைப் பற்றிய தகவல்கள்.
10. தீ எச்சரிக்கை சாதனம் பழுதுபட்டிருத்தல் (Fire alarm).
11. தீ அணைக்கும் சாதனங்கள் (Fire extinguishers) அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருத்தல் அல்லது பழுது பட்டிருத்தல்.
12. தீ விபத்துக்கு சற்று நேரத்திற்கு முன். தலத்தை விட்டு, மதிப்புமிக்க பொருள்கள் அகற்றப்பட்டிருத்தல்
13. தீ விபத்துக்கு சற்று நேரத்திற்கு முன், வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டு குவிக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள்.
14. கால் நடைகள், தீ விபத்துக்கு சற்று நேரம் முன்னால் அவிழ்த்து விடப்பட்டிருத்தல்.
15. தீ விபத்துக்கு சற்று நேரத்திற்கு முன்னர் தலத்திலுள்ள மக்கள் வேறு இடங்கட்கு சென்று விட்டதாகக் கிடைக்கும் தகவல்கள்.
16. தலத்தில் பிரேதம் காணப்படுதல்.
17. 'இயற்கை தீ' 'தற்செயல் தீ' ஆகியவைகட்குக் காரணங்கள் தென்படாதிருத்தல்.
18. சந்தேகப்படக்கூடிய நபர்கள் அல்லது தீப்பித்துக் கொண்டோர் (Pyromaniacs) தலத்தின் அருகில் காணப்படுதல்.
19. தீ விபத்து தலம் சமீபகாலத்தில், பெருந்தொகைக்கு இன்ஷ்யூர் செய்யப் பட்டிருப்பதாகக் கிடைக்கும் தகவல்கள்.
20. தலத்தில் உள்ளோரது இயற்கைக்கு மாறான நடவடிக்கைகள்.
21. தீயணைக்கும் படையினரைக் கூப்பிடாதிருத்தல் அல்லது அவர்கள் வரவை தாமதமாக்க, தவறான குறிப்புகளை சிலர் கொடுத்திருத்தல்.

தீ விபத்து ஏற்பட்ட தலங்களில் பிணங்கள் காணப்படுமானால், வழக்கு விசாரிக்கச் செல்லும் காவற் துறையினர், தீப்பிடித்ததற்கானக் காரணங்களை நோக்குவதுடன், (1) மரணம் தீயினால் ஏற்பட்டதா அல்லது (2) கொலை நிகழ்ந்த பின் தீ வைக்கப்பட்டதா என்பதனை நுணுக்கமாக ஆராய வேண்டும்

தீ விபத்தில் சிக்கி இறக்கும் ஒருவரது பிரேதம், மல்யுத்தம் செய்வோர் மல்யுத்தம் செய்யும்போது, போட்டோ பிடித்தால் எவ்வாறு காணப்படுவாரோ அவ்வாறே, காணப்படும். (Pugilistic attitude) கைகளும், கால்களும் வளைந்தும், உடலுக்கு நேராக நீண்டும் காணப்படும். இந்நிலை, தீயினால் உடலில் உள்ள தசைகள் சுருங்குவதால் ஏற்படும் விளைவாகும் தீ விபத்துக்கு முன் மரணம் அடைந்திருந்தால், தீ விபத்தில் பாதிக்கப் பட்டாலும், உடலில் இவ்வித விளைவுகள் ஏற்பட மாட்டா ; ஏனெனில் தசைகள் தீ விபத்துக்கு முன்னரே தம்சக்தியை இழந்து விட்டிருக்கும்.

தீ விபத்தில் இறந்தவரது தோலும், மிருதுவான பாகங்களும் சமமான முனைகளுடன் (even edges) கூடிய வெடிப்புகளாகக் காணப்படும். தீ விபத்துக்கு வெகு நேரத்திற்கு முன் இறந்து விட்டவரின் உடலில் இவ்வெடிப்புகள் காணப்பட மாட்டா.

தீ விபத்தில் இறந்தோரின் எலும்புகள் சுலபமாக உடையும் (brittle) தன்மையை அடைகின்றன. வேறு வகைகளில் மரணமடைந்தோர் எலும்புகள், தீ விபத்தில் பாதிக்கப் பட்டாலும், எளிதில் உடைவதில்லை.

தீ விபத்தில் இறந்தவர் உடலில் காணப்படும் கொப்புளங்கள் சிவப்பானவைகளாக, வீக்கங்களுடன் காணப்படும் கொப்புளங்களுக்குள் உள்ள திரவத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் திரவத்தில் ஆல்புமென் (Albumen) குளோரைட் (Chloride) ஆகியவை காணப்படும். தீ விபத்துக்கு முன்னால் இறந்தோர் உடலில் உள்ள கொப்புளங்கள் தீ விபத்தால் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உண்டு ஆனால் அவற்றில் உள்ள திரவங்களில் ஆல்புமென்களோ, குளோரைட்களோ காணப்படாது.

தீ விபத்தில் சிக்கிய ஒருவர், புகையினால் மூச்சுத்திணறி இறந்து போகலாம் கார்பன்-மானாக்ஸைட் (Carbon-Monoxide) என்ற விஷ வாயு உடலுக்குள் சென்று மரணத்தை ஏற்படுத்து கின்றது. இந்த விஷவாயுடன் விபத்தில் எரியும் பொருள்களிலுள்ள தூசுகள், கரி

ஆகியவையும், மூச்சுக்குழலுக்குள் சென்று விடும். எனவே தீ விபத்தில் சிக்கி இறந்து போனவரது மூச்சுக்குழல், நுரையீரல் ஆகியவற்றில் புகையுடன் கரிய நுண்ணிய பொருள்களும் காணப்படும். தீ விபத்துக்கு முன்னால் இறந்து போனவர், தீ விபத்தின் போது சுவாசிக்காத காரணத்தால், கரிய நுண்ணிய பொருள்கள் மூச்சுக் குழலுக்குள் சென்றிருக்க முடியாது. இதனைக்கண்டு ஒருவர் தீ விபத்தில் இறந்தாரா அல்லது அதற்கு முன்னால் மரணமடைந்தாரா என்பதனை ஒருவாறு கூற முடியும்.

தீ விபத்துகளில், கருகிய உத்திரங்கள் போன்றவை வீழ்வதாலோ, சுவர்கள் சரிவதாலோ, தட்டு முட்டு சாமான்கள் புரள்வதாலோ, படுகாயமடைந்து ஒருவர் மரணமடையக் கூடும். இவ்வித காயங்கட்கும், வேறு விதமாக ஏற்படும் காயங்கட்கும் பல்வேறு வேறுபாடுகளை மருத்துவ இயல் நிபுணர்கள் கண்டு பிடித்து விடுவார்கள். வேறு இடத்தில் தாக்கப்பட்டு, உயிரிழந்து பின்னர் தீ விபத்து நடந்த தலத்தில் கொண்டுவந்து ஒருவர் கிடத்தப்பட்டிருந்தால் இரத்தப் போக்கு தீப்பிடித்த தலத்தில் காணப்படாது; கருகிய உத்திரங்கள் போன்றவை தாக்கி மரணமடைந்திருந்தால், இரத்தப்போக்கு தலத்தில் காணப்படக் கூடும். இது போன்ற பல்வேறு நிலைமைகளைக் கண்டு 'ஒருவர் தீ விபத்தில் இறந்தாரா?' என தெளிவாகக் கூறிட முடியும்.

தீ விபத்துக்களைப் பற்றி துப்பறியச் செல்லும் காவற்துறையினர் தலத்தில் உள்ள பொருள்களை மற்றவர் தொடவோ, கலைத்து விடவோ கூடாதவாறு தலத்தை சுற்றி பலத்த காவல் போட வேண்டும்.

தலத்தைப் பல கோணங்களில் புகைப்படம் எடுக்க வேண்டும். தலம், அதில் உள்ள பொருள்கள், நிற்கும் மனிதர்கள் ஆகியவை நன்றாகப் பதியும்படி புகைப்படம் எடுத்தல் அவசியமாகும். தீப்பித்துக் கொண்டோரைக் (Pyromaniacs) கண்டு பிடிக்க இந்த புகைப் படங்கள் உதவலாம்.

தலத்தை இடமிருந்து வலமாகவோ, வலமிருந்து இடமாகவோ, அவசரமின்றி, கவனமாக சுற்றி, ஆங்காங்கு காணப்படும் பொருள்களை பரிசீலிக்க வேண்டும் சந்தேகத்திற்கிட மளிக்கும் பொருள்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை அவ்வப்போது வரிசைக் கிரமமாக எழுதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தீ முதலில் தோன்றிய இடத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்; இதற்கு தீயினை முதலில் கண்ட சாட்சிகளை விசாரிக்கலாம். தீ தோன்றிய இடத்தில் கிடக்கும் கூளங்களை (debris) கைப்பற்ற வேண்டும். எரிந்து போன பொருள்களில் இருந்தும் அவற்றில் மண்ணெண்ணை போன்றவை தீ வைக்க பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால், ஆராய்ச்சியின் மூலம் கண்டு பிடிக்க முடியும். ஒரே சமயத்தில் பல இடங்களில் தீ தோன்றியிருந்தால், அவ்வாறு உள்ள இடங்களில் கிடைக்கும் கூளங்களைத் (debris) தனித் தனியே கைப்பற்றி சோதனைச் சாலைகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

தீ முதலில் தோன்றியதாகச் சந்தேகப்படும் இடத்தில் கிடைக்கும் எண்ணெய் டின்கள், கண்ணாடி குடுவைகள், பாத்திரங்கள், திரிகள், மெழுகு வர்த்தித் துண்டுகள், உருக்குக் கம்பிகள் (fuses) ஆகியவற்றையும் சேகரித்து அனுப்புதல் வேண்டும்.

தீ அணைப்புச்சாதனங்கள் தீ எச்சரிக்கைக் கருவிகள் ஆகியவற்றை சோதித்து, அவை பழுது படுத்தப்பட்டுள்ளனவா என்பதை அறிதல் வேண்டும். தீ எச்சரிக்கைக் கருவி (fire alarm) யின் ஒயர்களின் (wire) முனைகள் வெட்டப்பட்டிருந்தால் அவற்றைக் கவனமாக சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தீ விபத்து நடந்த இடங்களில் கால் மற்றும் செருப்புசுவடுகள் (foot and shoe prints) கிடைத்தால், அவற்றினை வார்ப்படம் (cast) எடுத்து வைத்துக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். பின்னால், சந்தேகப்படும் நபரது கால் அல்லது செருப்புச் சுவடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இவை பயன்படலாம்.

தலத்தில் கிடைக்கும் மண், தீக்குச்சிகள், பீடி, சிகரெட் துண்டுகள் போன்றவற்றையும் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவை பின்னால் குற்றவாளியைப் பற்றி ஓரளவு அறிய பயன்படலாம்.

ஜன்னல்கள், கதவுகள் ஆகியவற்றில் இருக்கும் உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகளையும் கவனமாக நோக்க வேண்டும். கண்ணாடிகள் உட்புறமிருந்து உடைக்கப்பட்டனவா, வெளிப்புறமிருந்து உடைக்கப்பட்டனவா, தீயினால் பிளந்தனவா என்பதை அறிய வேண்டும்.

தீ விபத்துத் தலங்களில் காணப்படும் பிரேதங்களையும் கவனமாகப் பரிசோதிக்க வேண்டும். பிரேதத்தின் அங்க அடையாளங்கள், விரல் ரேகை, கால் சுவடு, அணிந்த உடைகள், நகைகள், வயது, உயரம்,

பருமன். இனம் போன்ற பல விவரங்களை சேகரிக்க வேண்டும். இறந்தவரது மயிர், அவர் அணிந்திருக்கும் உடையின் இழைகள், அவரது இரத்தப் பிரிவு (group of blood) போன்ற பல் வேறு விபரங்களையும் குறிக்க வேண்டும் ; பிரேதம் 'இன்னார்' என்று கண்டு பிடிக்கவும், அவர் இறந்த காரணத்தை அறியவும், குற்றவாளிகள் இருந்தால், அவர்கட்கும் இறந்து போனவருக்கும் உள்ள தொடர்பினை விளக்கவும், குற்றவாளிகளிடமிருந்து கிடைக்கும் பொருள்களுடன் ஒத்துப் பார்க்கவும் மேற்கண்ட விபரங்களை கவனமாகக் குறிக்க வேண்டும் ; பொருள்களை அவசரமின்றி கைப்பற்ற வேண்டும்.

வேறு வகை குற்றங்களில், குற்றம் புரிவோர் தம்மையும் அறியாமல் பல பொருள்களை விட்டுச் செல்கின்றனர் ; அல்லது எடுத்துச் செல்கின்றனர் குற்றத்தையும், தலத்தையும், குற்றவாளியுடன் சம்பந்தப்படுத்த, பல்வேறு பொருள்களைக் காவற்துறையினர் கைப் பற்ற இயலும் ஆனல் தீ விபத்துகளில் இத்தகைய சாட்சியக் குறிப்புகள் (evidences) அழிந்து போய் விடுகின்றன தீயணைக்கும் படையினரும், பீதி கொண்ட மக்களும், தீயினை அணைக்க வேண்டி தண்ணீர் ஊற்றி பல சாட்சியக் குறிப்புகளை அழித்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது எனவே தீ விபத்துகளில் காவற்துறையினர், மற்ற குற்றங்களில் துப்புத்துலக்க உழைப்பதைவிட இருமடங்கு அதிகமாக கவனத்துடன் பாடுபட வேண்டும்.